

Hersiene 1937-Psalmberyming
soos goedgekeur deur Sinode 2012

Psalm 51 - 100

Psalm 51:1

Ontferm, o God, ontferm U tog oor my!
Ontsluit die bron van u barmhartighede;
wis uit die smet wat kleef aan al my lede,
en maak my siel van sondeskuld weer vry!
Was my geheel tot my behoudenis,
was weg tog, HEER, die skandvlek van die sonde,
die kwaad wat my altyd voor oë is.
Hoe voel ek nou die brandpyn van my wonde!

Psalm 51:2

U, HEER, wat my deurskou geheel en al,
is van my euweldaad die hoogste weter;
U het die kwaad gesien; dus niemand beter
wat my kan vonnis in my droewe val.
Teen U het ek my sondedaad begaan,
ja, voor u oog deur swaar misdryf gesondig;
dus sal u woord regverdig bly bestaan,
en rein u vonnis, oor my afgekondig.

Psalm 51:3

Dis nie dié sonde[^]alleen wat roep om straf:
ek is in ongeregtigheid gebore,
en lê voor U in doemskuld gans verlore
al van die uur van my ontvang'nis af.
U eis is waarheid diep in my, o HEER;
en ek is tot my wesensgrond toe skuldig!
Daal af in my verborge diepte, leer
my daar u wysheid, diep en menigvuldig.

Psalm 51:4

Net soos die lyer, van melaatsheid vry,
verlangend na die teer gemeenskapsbande,
besprinkel word deur priesterlike hande –
ontsondig, HEER, ontsondig so ook my!
Was my met suiwer water van dié smet
en sneeu in blankheid sal nie witter wees nie.
Die beendere wat U verbrysel het,
sal in my juig, nie meer verbrysel wees nie.

Psalm 51:5

Verberg u oog, die vlammelig wat oor
my sonde brand en speur deur al my lede.
Was weg, delg uit my ongeregthede,
herskep my hart wat wegding uit u spoor.
Gee my opnuut, o HEER, 'n vaste gees,
dat ek nie só weer van u baan sal gly nie!
Laat my voor U tog geen verstootling wees,
en neem u Heil'ge Gees nie weg van my nie.

Psalm 51:6

Gee my weer lewensvreug, die soete smaak
wat ek moet mis, in sondesmart verlore;
gee my gewilligheid, uit vreug gebore,
wat weer u diens vir my 'n vreugde maak.
Dan hoor ek nie die wrede aanklag meer:
"Kyk hoe het hy, die kind van God, gesondig!"
Ek wil oortreders dan u weë leer,
bekering aan die sondaars bly verkondig.

Psalm 51:7

Skrikbeeld van smet wat in my siel bly heg,
en my herinner aan my sware skande:
gestorte bloed besoedel nog my hande!
God van my heil, werp tog dié bloedskuld weg!
Dan sal'k aan u geregtigheid weer dink.
my mond was stom deur ongeregtighede;
as U dit open, sal my lof weer klink,
besing my tong u goedertierenhede.

Psalm 51:8

Gebroke hart en gans verslae gees –
dit is u offers, HEER! Geen altaardiere,
geen bloed of vet van kleinvee of van stiere,
kan voor u oog die ware offers wees.
Doen goed aan Sion, wees dit welgesind,
en bou weer op Jerusalem se mure;
dan sal ons hand die regte offers vind,
brandoffers opgeur uit die altaarvure.

Psalm 52:1

Wat roem jy, wreedaard, so hooghartig?

Gods guns duur vir my voort!

Jou tong is vlymend soos 'n skeermes,
net valsheid is jou woord.

Net kwaad, geen goed; net leuens, geen reg –
dit is jou woord en weg.

Psalm 52:2

Jy hou van woorde skerp soos swaarde,
o tong, geen tug gewoond!
God sal jou neerwerp, wegruk ewig,
jou uitsleep waar jy woon,
ontwortel totdat daar van jou
geen wortelvesel hou.

Psalm 52:3

Opregtes sal dit sien en huiwer,
en - oor die trotsaard lag:
"Kyk nou die man wat in sy hoogheid
die hulp van God verag;
wat steun op rykdom sonder perk,
in roofbegeerte sterk!"

Psalm 52:4

Maar ék sal wees soos groen olywe,
en, in Gods huis geplant,
vertrou ek op sy guns vir ewig,
en op sy Vaderhand.

En singend wag ek op sy Naam,
met al Gods gunsvolk saam.

Psalm 53:1

Vermeetle dwaas wat hoogwys spot,
sê in sy hart: "Daar is geen God."
Hul dade is afgryelik, sleg,
geeneen wat goed doen in sy weg.

Psalm 53:2

Van bo kyk God die mense deur
Om alles wat hul doen te keur,
of Hy ook by die mensekind
verstand mét ware Godsvrees vind.

Psalm 53:3

Maar almal het tot groter kwaad,
in hul ontaarding, God verlaat;
van almal is die dade sleg,
geeneen wat goed doen in sy weg.

Psalm 53:4

Is daar dan by die sondaarskind,
hul wat my volk soos brood verslind,
geen kennis van die waarheid meer,
dat hulle God nie soek en eer?

Psalm 53:5

Maar skielik het hul skrik gekom:
God slaan hul deur sy oordeel stom,
want God verstrooi die beend're van
wie almal teen jou saam wou span.

Psalm 53:6

Jy het hul daar beskaamd laat staan,
want God sien hul nie langer aan. –
Mag maar ons bede nooit verstom:
"Laat Israels heil uit Sion kom!"

Psalm 53:7

As Israels God in hul ellend
sy volk se lotgeval wil wend,
sal Jakob jubel, bly van gees,
en Israel sal vrolik wees.

Psalm 54:1

O God, verlos my deur u Naam,
toon my u mag en rig regverdig!
HEER, neem my aan, hoe diep onwaardig,
en om te bid, hoe onbekwaam!
Want vreemdes, teen my opgestaan,
en wrede konings soek my lewe;
hul is aan bloeddors oorgelewer;
asof God nie vir hul bestaan.

Psalm 54:2

Maar ek sal op u bystand bou:
U sal hul op die oorlogsvelde
die kwaad my aangedoen vergelde.
Vernietig hulle in u trou!
Dus sal'k met vreug in my gemoed
gewillig aan U offer, HERE;
ek sing my lof, u Naam tot ere,
want, HEER, u Naam alleen is goed.

Psalm 54:3

Dit was om my so angstig-nou.
U Naam, gevrees bó vestingwalle,
laat nou my oog met welgevalle
die oordeelstraf van God aanskou.

Psalm 55:1

Verhoor, o God, verhoor my klagte,
as ek, gekwel in my gedagte,
geen rus kan vind of plek van vrede.
Net onrus is daar in my hart:
ek dwaal, ek duisel, voel verward.
Verberg U nie, maar hoor my bede!

Psalm 55:2

Ek hoor die roep van goddeloosheid.
Hul wentel op my in my broosheid
hul onreg af. Verward van sinne,
sien ek hoe hul in vyandskap,
my hart wat krimp van vrees, vertrap;
'n doodskrik val op my van binne.

Psalm 55:3

Ag, had ek soos 'n duif maar vlerke,
dan sou ek vérvlieg met sterke,
hoë, snelle vleuelslae;
Gaan woon daar waar die wildernis
my skuiling bied, waar't veilig is
teen wind en storm en onweersvlae.

Psalm 55:4

Verwar hul spraak! Vir dae, nagte
omsingel, HEER, ontroue wagte
die Sionsvesting op sy mure.

En in die stad – daarbinne is
geweld en onheil, moeite, twis.
O, hoe deurleef ek donker ure!

Psalm 55:5

Dis nie 'n vyand wat my smaad nie,
of trotse haters wat my haat nie –
dán sou ek stil my leed gely het!
Maar dis my vriend wat my nou kwel,
met wie ek, as my metgesel,
my in Gods heiligdom verbly het.

Psalm 55:6

Kom, dood en doderyk, verdelg hul!
Skeur oop, o aarde, en verswelg hul
nog lewend, in jou diepste gronde,
in allerswartste duisternis,
waar daar geen end of omkeer is,
as straf vir hul vermeetle sonde!

Psalm 55:7

Ek roep. Tot God klim nou my bede.
Hy sal verlos, Hy gee my vrede.
En soggens, saans en smiddags hoor Hy:
Hy red my siel met sterke hand
wanneer die stryd teen my ontbrand –
met menigtes staan hul teenoor my.

Psalm 55:8

Hoog bo die mens, hier groot-vermetel,
staan ewig God se regtersetel.

Hy sal sy volk nooit laat verdruk nie.

Waarom hul straf lank opgeskort,
as dit met hul nooit anders word
wat voor Gods hoogheid nie wil buk nie?...

Psalm 55:9

Hy wat sy hande uitgesteek het
teen my, ons vriendskapsband verbreek het –
sy bottergladde tong bied vrede,
sy hart is stryd! Soos olie gly
sy woorde, maar hul steek en sny
soos swaarde, glimmend uit die skede!

Psalm 55:10

Wil met jou sorg jou nou begewe
tot God, beskermmer van jou lewe.
Ek sal nie wankel. Maar dié manne,
wat my bestry – vernietiging
Sal God die HERE oor hul bring.
Maar ék vertrou die HEER se planne.

Psalm 56:1

Genade, ^o God! Ek hoop op U alleen.

Die vyand staan met trots en haat my teen;
hy veg, verdruk, vertrap. Waar moet ek heen?...

Op U, my God, vertrou ek.

U gee u woord, dit sal my nooit begewe,
daar leef ek mee, dit dra my deur die lewe;
ek gee my hart, tot U omhooggehewe –
sou ek 'n mens dan vrees?

Psalm 56:2

My heil en vrede het hul weggevoer.

My aan te val, my inwag, skelm beloer,
my kwaad doen – dis wat hul gedagtes roer.

Gewis, hul soek my lewe!

Hul ongeregtheid, hoe menigvuldig!

Hul skuld, hoe groot! Bly hul dan nog onskuldig?

Hul trots, hoe hoog! Is U dan nog geduldig?...

Werp hulle neer, o God!

Psalm 56:3

Hoe hulle my op elke vlugpad kwel,
U weet dit, HEER; my trane't U getel,
dit in u Boek op ewige skrif gestel.

Só was U my gedagtig!

My vyand vlug. U, Redder van my lewe,
U is by my en sal my nooit begewe.

My hart is stil, tot U omhooggehewe.

Sou ek 'n mens dan vrees?

Psalm 56:4

Toe ek my smart en vrees voor U kom lê,
het ek aan U geloftes afgelê.

En nou, nou sal ek bly my dank uitsê
en bring my dankbetaling.

My siel's gered: geen dood wat ek gewaar nie.

My tred is vas: geen vyand is meer daar nie.

Ek wandel in u lig; geen lig so klaar nie,

o grote Lewenslig!

Psalm 57:1

Wees my genadig, o my God! Ek soek
'n skuilplek in die dag van nood en stryd –
daar waar u vleuels hul oor my uitgestrek het,
diep in hul skadu, soek ek veiligheid,
totdat die onheil weer verbygetrek het.

Psalm 57:2

Ek roep tot God, die allerhoogste HEER,
wat tot die end getrou by my sal staan,
wat my sal help terwyl 'n ruwe bende
hul smaadgeroep nog oor my op laat gaan.
Hoe goed en trou is God in my ellende!

Psalm 57:3

Ek is hier by 'n volk met leeu-e-aard.

Hul tande staan soos spiese in hul mond;

hul tong is skerp soos skerpgeslypte swaarde.

Verhef U, HEER, hoog bo die hemelrond,

en straal u glorieglans tog neer op aarde!

Psalm 57:4

Hul het 'n strik en kuil vir my berei,
my siel laat buig by so 'n bitter lot.
Maar in die vangkuil wat hul slim berei het,
is húl gevang! Nou rus my hart in God;
ek juig, omdat Hy my so wys gelei het.

Psalm 57:5

Ontwaak my siel! My harp en lier, ontwaak!
Ek wil met sang die rooidag wakker maak!
Ek wil U loof tot by die verste volke;
u guns en trou wat aan die hemel raak.
Verhef, o God, u eer bo lug en wolke!

Psalm 58:1

Spreek julle waarlik reg, o regters?

En vonnis jul die mense reg?...

Jul hart is ver, ver daarvan weg,
en in jul hand is gruweldade.

Die bose pleeg afvalligheid,
die leuenprater dwaal altyd.

Psalm 58:2

Hul gif is soos die gif van slange.

Hul is soos adders wat nie hoor –
geen towerspreuk kan hul bekoor.

O God, verbreek nou hulle tande!

Die jong, sterk leeus, so lus vir buit –
o HERE, slaan hul tande uit!

Psalm 58:3

Laat hul vergaan, verdwyn soos water.
En laat hul pyle magt'loos blyk.
'n Slak wat wegsmelt in sy slyk
sover hy kruip – maak so hul gange;
'n misgeboorte wat verdwyn,
waaroor geen sonlig ooit sal skyn!

Psalm 58:4

Voordat hul kos die gloed gevoel het,
storm God dit weg saam mét die vuur!
Regverdiges beleef die uur
van wraakvergelding ná hul lyde.
Ja, daar's 'n God wat waar en reg
die mens se saak op aard' besleg*.

**besleg: behartig, uitsluitse gee, uitspraak lewer*

Psalm 59:1

Red my, o God, wil my bewaar!
Die vyand kom, 'n sterke skaar.
O HERE, hou oor my die wag
teen teëstanders en hul mag;
die manne wat net onreg werk,
is in hul bloeddors my te sterk.

Psalm 59:2

Want kyk, hul lê en loer op my.
Hoe sterk is nou my teenparty!
Ek het my nooit teen hul misgaan,
maar hul maak klaar, storm op my aan.
Ontwaak tog, help my en aanskou
hoe ek op U alleen vertrou!

Psalm 59:3

O HEER, oneindig groot van mag,
o Israels God, gedug in krag,
ontwaak, en straf dié heidendom
dat niemand aan u wraak ontkom!
Wees nie genadig, daal met straf
op al die troueloses af.

Psalm 59:4

Oordag in skuilplek weggevlug,
kom hul teen donker weer terug
en huil soos honde deur die stad.
Hoe giftig is hul woorde wat
my hart soos swaarde skerp deurboor.
"En wie," sê hulle, "sal dit hoor?"

Psalm 59:5

Maar U is groot van krag, o God!
U sal die heidene bespot.
Op U, my Sterkte, wil ek wag,
U is my rotsskans, hoog in mag;
U sal u guns aan my laat blyk,
my op my vyand neer laat kyk.

Psalm 59:6

O HEER, moet hulle nie laat sterf,
maar laat hul soos 'n balling swerf;
sodat my volk dit sien en weet,
en u gerig nooit mag vergeet.
Gooi hul, o God, my Skild, gooi neer
die trotse skenders van u eer!

Psalm 59:7

Wat is hul oopgespalkte mond?
Hul woord?... 'n Dolksteek wat verwond.
O, laat hul hoogmoed hul verstrik,
deur eie vloek en leuens verskrik.
Vernietig, HEER, in toorn en mag
die onregverdige geslag,

Psalm 59:8

dat elkeen helder kan bemerk
by so 'n straf en oordeelswerk
dat God regverdig vonnis vel
en Koning is in Israel;
dat Jakobs God sy heerskappy
oor elke land en volk verbrei.

Psalm 59:9

Oordag in skuilplek weggevlug,
kom hul teen donker weer terug
en huil soos honde deur die stad.
Dan swerf hul rond langs donker pad;
en kan hul nêrens kos bespeur,
dan bly hul loer die heel nag deur.

Psalm 59:10

Maar ék sal van u sterkte sing,
u goedheid vroeg my jubel bring:
U was my toevlug in die nag,
in angs het ek op U gewag.
God van genade, rots vir my,
aan U sal ek my loflied wy!

Psalm 60:1

O God, hoe het U ons verstoot!
U grimmigheid was oor ons groot.
Herstel ons; laat die land herleef
wat U geskeur het en laat beef!
Herstel, genees sy breuke weer,
want alles wankel voor U, HEER!
U't ons 'n harde saak laat sien
en dwelmdrank ons toegedien.

Psalm 60:2

U hys vir ons 'n vaandel hoog
waar ons kan heenvlug vir die boog –
'n vlagpaal is deur U geplant.

Verhoor ons, red ons deur u hand!

God het dit uit sy tempel al
op jubeltoon gesê: "Ek sal
vir Sigem noem my eie stad
en Sukkot as my erfdeel vat.

Psalm 60:3

"Oor Gilead sal 'k heerser bly,
Manasse, dié is ook van My.
Éfraïm weer die aanval af,
en Juda is my veldheerstaf.
Van Moab sal' k my waskom maak;
oor Edom, wat nog streef na wraak,
sal Ek in hoogheid triomfeer.
Juig, Filistéa, tot my eer!"

Psalm 60:4

Wie bring my in 'n vaste stad?

Wie baan na Edoms land my pad?...

U, HEER, wat ons nie by wil staan,
nie met ons leërs saam wil gaan!

Gee ons u bystand in die stryd,
want mensehulp is nietigheid.

Deur Gód sal ons kragdadig stap;
ons vyand sal Hy self vertrap!

Psalm 61:1

Neig, o God, tot my die ore!
Ver verlore,
ver van hulp en heil vandaan,
as my hart in my geen krag het,
al versmag het,
roep ek U as helper aan.

Psalm 61:2

Op 'n rots waar 't hoog en yl is,
my te steil is,
laat u hand my daarop lei.
God is my 'n sterke toring;
daar's verhoring,
skuiling teen die storm vir my.

Psalm 61:3

Graag sou ek, van sorg ontslae,
al my dae
my verskuil diep in u hut,
waar u liefdevolle arm,
soos 'n warm
almagsvleuel my beskut.

Psalm 61:4

My geloftes en gebede,
nietighede,
het die HEER nogtans gedenk:
Hy vervul beloftewoorde:
skone oorde
het my God aan my geskenk.

Psalm 61:5

U sal in u welbehae
lange dae
oor die koning heen laat gaan;
en sy troon, deur U gestewig,
sal vir ewig
voor u aangesig bly staan.

Psalm 61:6

Stuur, o HEER, tot sy beskerming
u ontferming
en getrouheid as 'n wag.
Dan, dan loof ek, en dan sing ek,
en dan bring ek
U my offers dag ná dag.

Psalm 62:1

My siel is waarlik stil voor God!
My redding kom op sy gebod,
geen vyand hoef ek nou te vrees nie.
Hy is my rots, 'n skans vir my,
Hy sal my voetstap dán ook lei,
wanneer ek nêrens meer kan vlug nie.

Psalm 62:2

Hoe lank, o wreedaards, soek julle dan
die onheil nog van so 'n man,
'n eensame wat diep in nood is?
Hoe lank kom julle met drif en drang
teen hom soos teen 'n muur wat hang,
'n klipmuur wat al omgestoot is?

Psalm 62:3

Hul soek om van sy hoë plek,
deur God bepaal, hom neer te trek.
Hul het in leuentaal behae.
Hul mónd is seën, liefde, guns,
maar in hul hárt – die leuenkuns,
met hatigheid en vloek en plaë.

Psalm 62:4

Maar jy, my siel, swyg stil voor God,
beskikker van jou lewenslot,
wat nooit sy woord ontrou sal wees nie.
God is my rots, 'n skans vir my,
Hy sal my voetstap veilig lei,
ek hoef geen wankeling te vrees nie.

Psalm 62:5

In God is al my heil, my eer,
my sterke rots en my verweer.
God is my toevlug in die lewe.
Vertrou op Hom, o volk; in smart
stort voor Hom uit jul hele hart.
God is 'n skuilplek, hoog verhewe.

Psalm 62:6

Hoe nietig is die mensekind;
ook hy wat roem en aansien vind
is enkel waan, 'n skimverskyning.
Saam in die weegskaal opgeweeg
is hulle niks nie, nietig, leeg,
'n môrewolk in sy verdwyning.

Psalm 62:7

Vertrou nie op geroofde geld,
tirannemag of handgeweld,
of op die vastheid van jou gang nie.
As rykdom vir jou vreug berei,
jou met sy skynsel wil verlei,
laat dan jou hart nie daaraan hang nie.

Psalm 62:8

'n Godswoord klink daar in my oor.
Twee woorde het ek toe gehoor:
“Aan God alleen behoort die kragte!”
“Aan U behoort die goedheid, HEER!”
Dus is daar vir die sterfling weer
vergelding na sy werk te wagte.

Psalm 63:1

My God, wat tog my lewe is,
hoe smag my hart as 'k U moet mis!
Ek soek U, HEER, terwyl ek kwyn
in sielsverlatenheid en pyn.
Ek smag soos alles hier om my
waar 'k swerf in wilde woesteny,
'n dor en uitgedroogde land
waarop die son se vlamme brand.

Psalm 63:2

Ek het voorheen, in stille wag,
U in u heiligdom betrag,
waar U aanbiddelik en skoon,
vol heerlikheid en sterkte woon.
Bo aardse lewe vol gemis,
wat sonder U geen lewe is,
skat ek u grote goedheid, HEER,
waarvoor my mond U dankbaar eer.

Psalm 63:3

Ek wil U prys my lewe lank,
my hande ophef en U dank.
Want, soos met vettigheid, sal weer
my siel versadig word, o HEER!
My mond sal jubelend U noem,
my lippe hoog u weldaad roem
wanneer die dag in nag versink –
dan sal ek peinsend oor U dink.

Psalm 63:4

U was, o God, 'n hulp vir my.
U het u vleuels uitgesprei
om met beskerming my te dek,
'n lofsang in my hart te wek.
O God, só oor my lot begaan,
hoe innig kleef my siel U aan!
Vertrouensvol op U geleun,
voel 'k hoe u hand my ondersteun.

Psalm 63:5

Maar wie my op die pad laat swerf
en rust'loos soek na my verderf –
hul stort in hul verdelgingsdrang
self in die kuil van ondergang;
en, weggedryf uit huis en haard
word hul vernietig deur die swaard,
om op die velde neergestort,
vir wilde diere prooi te word.

Psalm 63:6

Maar ek is in die HERE bly
met almal wat sy Naam bely;
ons roem, oor Hy die boosheid stuit
en streng die leuenmonde sluit.

Psalm 64:1

O God, verhoor nou my gebed
wanneer ek smeeek en roep, en red
my van die mens wat my verskrik
en my wil inlok in sy strik!

Psalm 64:2

Verberg my vir die sluwe raad
en wilde woeling van wie kwaad
teen my versin. Hul tonge smee
hul spits soos swaarde, skerp van snee.

Psalm 64:3

Soos pyle lê hul woorde reg;
soos pyle vlieg hul skielik weg,
om heimlik uit 'n rowersnes
opregtes in die siel te kwes.

Psalm 64:4

Hul maak 'n fynberaamde plan:
hul strik se snaar is klaar gespan.
Die mens, in sondelus verward –
hoe diep, onpeilbaar is sy hart!

Psalm 64:5

Maar God se pyl lê ook al klaar,
en – skielik is hul wonde daar.
Hul éie tong verkla hul al;
geheime kragte bring hul val.

Psalm 64:6

Al wie dit raaksien, skud die hoof;
hul vrees en moet Gods werke loof
as hul aanskou hoe altyd weer
God áls laat meewerk tot sy eer.

Psalm 64:7

Regverdiges sal bly van gees
en vrolik in die HERE wees;
hul sal, oor Hy die wag wil hou,
met roemtaal op die HEER vertrou.

Psalm 65:1

Na bange tyd van somerdroogte
is daar die uitkoms weer!

Nou pas dit ons op Sionshoogte
U lof te sing, o HEER!

Nou sal hul aankom uit die stamme;
geloftes word betaal,
die offerdier rook in die vlamme,
uit verste veld en kraal.

Psalm 65:2

Dis waar, 'n donker skuldverlede
leef in ons heugenis;
maar al ons ongeregtighede
word deur U uitgewis.

Welsalig wie in skuld verlore,
versoeningswoord hoor ruis;
vir wie U uitkies, lank tevore,
'n woonplek in u huis.

Psalm 65:3

Ons sal ons in u huis versadig
met hoogste gunsbewys:

'n bron van goedheid vloei milddadig
en stroom uit u paleis.

U antwoord ons in reddingsdade:
gedug is U in mag.

Ons prys die blyk van u genade;
die vyand toon ontsag.

Psalm 65:4

U is tot in die verste lande,
oor velde grenseloos,
tot by die allerverste strande
die mens se hoop en troos.

Die berge't U van oue tye
gegrondves deur u mag;
U is omring van alle sye
met wonderbare krag.

Psalm 65:6

U laat die aandlig in die weste
en oos die dagbreek juig;

U sorg vir ons die allerbeste
– ons kom ons dank betuig.

Die land besoek U met u seën,
en deur U droog gemaak,
verryk U dit met milde reën
wat tot die wortel raak.

Psalm 65:7

Die reën van God wat neergeval het
deur ope hemelsluis;
die voor waarin die saad geval het,
waar nou die koring ruis;
die druppels wat die halm verkwik het;
die sagtheid van die kluit –
dis alles soos die HEER beskik het,
Hy seën en – dit spruit!

Psalm 65:8

U kroon die jaar met ryke vrugte –
wie kan u seën belet?

U wolkewa trek deur die lugte,
sy spore drup van vet.

Die veld vang nou die reëndruppel,
die weiding bly nie droog;
die heuwels, in hul blydskap, huppel
in groen gewaad omhoog.

Psalm 65:9

Ons sien die kleinvee langs die hange
wat hup'lend veld toe gaan;
ons hoor hier onder windgesange
in hooggehalmde graan;
die lae vlaktes, hoë rante,
ja, alles jubel weer;
dit sing en roem van alle kante
die goedheid van die HEER.

Psalm 66:1

Juig, aarde, juig met blye galme,
laat jubels opstyg uit die stof!
Sing tot Gods eer jul dankb're psalme,
en maak Hom heerlik in jul lof.
Sy grootheid ken geen maat of perke,
geen grens is daar vir sy gesag;
die vyand sien met skrik sy werke
en buig hom kruipend voor sy mag.

Psalm 66:2

Die aardryk met sy verste lande
moet biddend voor die HERE buig;
die volke van die verste strande
moet met hul lofstem voor Hom juig.
Kom en aanskou Gods wonderdade,
sy werke is so groot in mag!
Smeeek Hom, o volke, om genade,
en buig voor Hom met diep ontsag.

Psalm 66:3

Die HEER het deur die woeste seë
en wilde strome pad gebaan;
soos wand'laars op gebaande weë
het Hy sy volk daardeur laat gaan.
Vir ewig heers Hy uit die hoë
en straal sy glans op aarde af;
oor al die volke gaan sy oë
om die oortreders streng te straf.

Psalm 66:4

Laat, aardse volke^en wêreldmagte,
vir Israels God jul lofsang hoor;
want Hy het nie in lydensnagte
ons voet laat uitgly uit sy spoor.
U het ons in vergange tye,
o HEER, getugtig en bedroef,
en ons gelouter deur die lye
nes silwer deur die vuur beproef.

Psalm 66:5

U het, o HEER, deur vyandshande
ons in die vangnet ingevoer;
U het rondom met slawebande
in diensbaarheid ons ingesnoer;
Die oorlogsperd en wredemruiter
het ons vertrap; deur vloed en vuur
het ons gegaan – maar ons Bevryder
het sy verkwikking ons gestuur.

Psalm 66:6

Ek sal, verlos uit doodsgeware,
nou dat ek weer kan asemhaal,
my offers bring op u altare
en my geloftes U betaal.

Ek sal laat opgaan in die vlamme
die vetste vee uit veld en wei;
ek sal by rookwerk van die ramme
ook beeste[^]en bokke toeberei.

Psalm 66:7

Kom luister nou, o Godgesinde!
Kom, almal wat die HERE vrees!
Ek sal vertel aan al sy vrinde
wat Hy gedoen het aan my gees.
Ek het geroep, God het geluister
toe alles nag was om my heen;
en voor die lig skyn deur die duister,
was God my lof, net Hy alleen.

Psalm 66:8

Was ek deur ongeregthede
en hul aanloklikheid bekoor,
dan sou die HERE my gebede
en jammerklagte nie verhoor.

Maar Hom, die kenner van die harte,
was ook my diepste wens bekend;
Hy het gehoor, en in my smarte
die oor na my gebed gewend.

Psalm 66:9

Loof dan Gods goedertierenhede,
laat ons sy Naam vir ewig prys!
Hy het gehoor na my gebede,
my onverhoor nooit afgewys.

Psalm 67:1

Wees ons, o God, wees ons genadig
en seën ons, want U is goed;
en laat u aangesig weldadig
ons koester met sy liefdegloed;
dat vir verste volke,
soos die son deur wolke,
kennislig kan breek;
nasies met verblyding
van die blye tyding
in hul land kan spreek!

Psalm 67:2

Die nasies wat U nou nie prys nie,
hul sal U loof, hul almal saam.

Die volk wat U geen dank bewys nie,
sing nou die grootheid van u Naam.

Hulle prys die Regter,
U, die saakbeslegter –
U wat nasies lei.

Lande vergeleë
juig oor verre seë,
in u goedheid bly.

Psalm 67:3

Die aarde het sy vrug gelever;
ons sal deur U geseënd wees.
U sal ons seën; U, die Gewer,
sal al wat leef, eerbiedig vrees.

Psalm 68:1

Die HEER sal opstaan tot die stryd;
Hy sal sy haters, ver en wyd,
laat wegvlug voor sy oë.
Hoe hoog die mens se trots mag gaan,
hy sal geen oomblik kan bestaan
voor God se alvermoë.
As U, o HEER, in mag verskyn,
sal hul soos rook en damp verdwyn,
deur stormwind voortgedrewe.
Soos was wat smelt voor hitte[^]en vuur
het almal voor Gods glans geen duur
wat goddelooslik lewe.

Psalm 68:2

Maar al Gods volk, in Hom verheug,
sal opspring in hul sielevreug
En huppel voor sy oë;
sy mag, wat alle mag oortref
het uit verneedring hul verhef.
Hul prys sy groot vermoë.
Sing tot die eer van God se Naam
en jubel voor Hom, almal saam,
sing, al wat leef, sy ere!
Berei die weg, in Hom weer bly
wat deur die wye vlaktes ry:
sy grote naam is HERE!

Psalm 68:3

Hoog bo die onreg wat hier woel,
staan God se heil'ge regterstoel,
van waar Hy in ontferming
die weduwees hul reg verskaf,
die wees se onderdrukkers straf
en waak tot hul beskerming.

Wie eensaam is, hom stel Hy in
die volheid van 'n huisgesin.

Hy breek die slawebande
van wie hier in gevang'nis smag;
Maar wie Hom hoon in sy gesag,
dié woon in dorre lande.

Psalm 68:4

O God, toe U uit slawerny
u volk na Kanaän wou lei,
om voor u oog te huppel,
het onweer voor hul uitgesweef,
die aarde het gesidderbeef,
die hemel het gedruppel.
Selfs Sinai se ruwe top
skrik uit sy vaste eeuslaap op,
voor Israels God aan bewe.
En toe u erfdeel moeg was, HEER,
stuur U die reëndruppels neer
wat dit weer laat herlewe.

Psalm 68:5

U kudde, HEER, het daar gewoon;
U was die land, so vrugbaar-skoon,
se vriend'like Beskermer;
U het ellendiges die land
laat erwe deur u goeie hand,
o Israels Ontfermer!
Vir blydschap was daar ryke stof,
om God se wonders en sy lof
met jubelsang te melde.
Die lofsang van 'n vrouekoor
klink al die strydere in die oor
en ruis oor berg en velde.

Psalm 68:6

Die konings van die leërs vlug,
Hul vlug voor dapper krygers t'rug –
wat U teen hul verwek het.

Die manne kom terug met buit;
die vroue deel die roofskat uit
asof hul saam getrek het.

Nou glans in Israel vrede neer,
Die berge skitter glansryk weer
waar sneeu dit aangeraak het,
net soos die duif van silwer-wit,
met goud wat op sy vere sit,
wat hulle buitgemaak het.

Psalm 68:7

Laat Basans hemelhoë rots
hom ophef, asof ydel trots
sy hoogte kan vermeerder!

Wat spring jul, berge, rug aan rug,
geweldig in die hoë lug
om Sion te verneder?

God self het hierdie berg begeer,
om daar in lig, in glans en eer,
volmaakter, skoner, witter
as sonneglans en sonneskoon
vir ewig by sy volk te woon
en voor hul oog te skitter.

Psalm 68:8

Gods eng'lemag het saamgetrek
en, duisendmale duisend sterk,
slagvaardig uitgeswewe;
by hulle is sy majesteit
'n Sinai in heiligheid,
deur bliksemlig omgewe.
U het omhoog gevaar vol eer;
gevangnes was u buit, o HEER,
en gawes u beloning
wat neerdaal op die mensekind;
selfs wie opstandig is, dié vind
by U, o HEER, 'n woning.

Psalm 68:9

Laat ons God loof met diep ontsag,
want Hy oorlaai ons dag aan dag
met ryke seëninge.

Wie sou Hom dan nie dank bewys,
die God van saligheid nie prys,
met al die hemelinge?

Dié God van volle saligheid
versterk ons in die dag van stryd
en dra ons deur die lewe.

Hy kan en wil en sal in nood,
selfs as ons sidder vir die dood,
volkome uitkoms gewe.

Psalm 68:10

Gewis, hoe hoog die nood mag gaan,
God sal die vyandskop verslaan,
die skedel so doemskuldig
wat God se heiligheid wou tart,
en daar hy in die kwaad volhard,
sy skuld vermenigvuldig.

Die HERE doen sy woord gestand:
"Ek sal jul uit die heidenland,
uit Basan jul vergader;
wanneer jul deur die diepte tree,
dan sal geen golfslag van die see
jul veil'ge voetstap nader.

Psalm 68:11

"Dan sal jul uit die ballingskap
weer bly oor jul verdrukkers stap
op die bebloede velde;
jul honde sal die bloedplas lek
wanneer God weer sy ywer wek
om onreg te vergelde."

O grote God, gedugte HEER,
U gange is vol roem en eer
in Israels heiligdomme.

Die sangers gaan die spelers voor,
en rondom juig 'n blye koor:
die meisies met die tromme.

Psalm 68:12

Loof God in sy vergadering,
O volk, uit Jakob voortgebring,
die eerste stammevader.
Hoe vrolik gaan na Sions top
die stamme uit hul wonings op
om voor Gods troon te nader!
Die kleinste, Benjamin, is daar,
'n vors voorheen; en Juda's skaar
met al die leeuestryders;
ook Sébulon en Náftali
wat vir geen vyand sidder nie –
van ouds die volksbevryders.

Psalm 68:13

Ons prys U, HEER, in sang en lied.
U het u sterkte ons gebied
toe 't nag was, lank gelede;
U het gehoor na ons gebed,
U het ons roemryk uitgered –
o hoor nou weer ons bede!
Dan let die vorste, tot u eer
en om u huis ontwil, o HEER,
eerbiedig op u wenke.
Hul sal U dan van alle kant,
selfs uit die allerverste land,
vereer met hul geskenke.

Psalm 68:14

Omgord U, HERE, vir die kryg
teen hom wat soos 'n ondie dreig
met al die oorlogsbendes –
die volk wat stukke silwer bring
net soos 'n onderworpeling,
maar loer op ons ellendes.
Gewis, ons sien hul al verstrooi
wat hunker na die oorlogsprooi.
Maar uit die pragpaleise
van Kus en van Egipteland
kom manne wat tot God die hand
sal strek met eerbewyse.

Psalm 68:15

O Koninkryke, sing Gods lof!
Laat psalme oprys uit die stof –
dis God wat uitgetrek het!
Hy ry, bekleed met eer en mag,
hoog deur die hemel van sy krag
wat Hy met storms bedek het.
Die stemme van sy donderslag
verkondig oral sy gesag,
sy mag voor al die volke.
Gee sterkte[^]aan God – sy hoogheid is
oor Israel, sy erfenis;
sy mag is in die wolke.

Psalm 68:16

Hoe vreeslik is U, HEER, alom*
uit u verhewe heiligdom,
omring deur krag en ere!
Dis Israels God wat wonders werk
en wat sy volk met krag versterk:
U loof ons, HEER der here!

**alom: oral(s), rondom, in alle plekke*

Psalm 69:1

Help my, o God, want ek vergaan!
Ek het in modder ingegly
waar daar geen staanplek is vir my;
en oor my storm die waters aan.
Ek roep my hees, my oog versmag,
waar ek vergeefs op U bly wag.

Psalm 69:2

Meer as die som wat ek kan tel,
en meer as my geringe krag,
vermeerder hul getal en mag
wat my, onskuldig, neer wil vel.
Hul laat my sonder oorsaak boet.
Dit jaag en storm deur my gemoed!

Psalm 69:3

Voor U alleen wil 'k skuld bely.
My dwaasheid, ag, dié kla my aan.
Maar laat oor my beskaamd nooit staan
wie op U wag. U weet ek ly
en dra my smaad geduldig-stil
om U, o HEER, om u ontwil!

Psalm 69:4

Ook my geslag verwerp my, want
'n ywer vir u huis en eer –
dit het my soos 'n vuur verteer
en in my soos 'n vlam gebrand;
smaadwoorde sonder maat of tal
het, HEER, oor U op my geval.

Psalm 69:5

Ek kwel my siel met vas en ween,
maar dit het my tot smaad geword;
met roukleed het ek my omgord,
maar is 'n spot vir iedereen.

Die praters praat op straat van my,
en dronkaards sing hul lied daarby.

Psalm 69:6

Maar my gebed is tot U, HEER!
Daar is 'n tyd dat U verhoor:
in grote goedheid, neig u oor,
en deur u trou, verlos my weer.
Verlos my uit die modderpoel
en waterstroom wat om my spoel.

Psalm 69:7

Wil, HEER, die waters om my stuit,
laat nie die dieptes my verslind;
die put waarin ek my bevind,
laat hom sy mond nie bo my sluit.
Verhoor my, want u guns is goed,
u medelye soos 'n vloed.

Psalm 69:8

Aanskou my in barmhartigheid:
dit is vir my benoud en nou.

Verhoor my, HEER, verhoor my gou,
en maak dit om my heen weer wyd.

Die skande^en smaad wat my onteer,
my vyand self, U ken hul, HEER.

Psalm 69:9

Dié smaad, dit het my hart gebreek;
ek beef en wag op medely;
maar tevergeefs, geen troos vir my.
Hoe ek al om ontferming smeek,
gal het hul my as kos gegee;
asyn – hul les my dors daarmee.

Psalm 69:10

Hul tafel – maak dit tot 'n strik:
dat hul hul ondergang daar vind!
Slaan met u straal hul oë blind,
en laat hul heupe altyd swik!
Stort grimmigheid oor hulle uit,
'n toornvuur wat hul vaart sal stuit!

Psalm 69:11

Maak van hul laer 'n woesteny,
want hul belaster en verdruk
wie onder U beproewing buk.
Vergroot hul skuld, spreek hul nooit vry;
wil uit u Boek hul naam uitwis
waarin u volk geskrywe is.

Psalm 69:12

Al is ek, HEER, in pyn en nood,
u hulp sal soos 'n skild verrys!
Daarvoor bring ek U lof en prys,
ek maak U in my danklied groot.
Dit sal die HERE allermees
as offer welgevallig wees.

Psalm 69:13

Sagmoediges sal dit aanskou
en bly wees as hul dit beleef.
Laat dié wat hul tot God begeef,
herleef, met frisse krag bedou.
God hoor hul wat behoefstig is
en kwyn in die gevangenis.

Psalm 69:14

Laat see en aarde Hom dan prys,
Die lug en al wat dit deursweef!
Want God sal Sion laat herleef,
en Juda's stede sal herrys.
Dan vind Gods volk wat Hom vereer
'n erfdeel en hul wonings weer.

Psalm 70:1

O God, my Hulp in nood, help nou!

O HEER, my Redder, maak tog gou!

Maak hul beskaam wat my verdruk
en hunker na my ongeluk.

Laat hulle vlug na agter om –

en vinnig in die skande kom;

laat hul met skaamte rugwaarts gaan
wat met hul smaad teenoor my staan.

Psalm 70:2

Maar laat u volk, van sorge vry,
in U weer vrolik wees en bly,
en uitroep by hul heilgenot:

"Hoe groot, hoe wondergroot is God!"

Maar in ellende roep ek luid:

"My God, ag, haas U, help my uit!"

U is my hulp, o HEER, by wie
ek bystand soek. Verdoef tog nie!

Psalm 71:1

Op U alleen, my Rotssteen, bou ek.
Laat my dan nimmermeer
in smaad verval, o HEER!
Op u geregtigheid vertrou ek.
Verhoor my, red my lewe:
dis aan U oorgegewe!

Psalm 71:2

Wees my 'n skuiling, hoog verhewe,
hoog teen 'n bergwand aan,
om altyd in te gaan.

U het beveel dat ek sal lewe;
ek lééf, o groot Ontfermer,
my Toevlug en Beskermer!

Psalm 71:3

Ruk my tog uit die wrede kloue
van hul wat onreg werk,
geweld'naars my te sterk.

U is die God van my vertrouwe
vanaf my eerste treë
as jongmens op u weë.

Psalm 71:4

Ek het gesteun op u genade;
van moeders liggaam aan
het U my bygestaan.
Dus loof ek u verlossingsdade;
my loflied tot u ere
sal nie verstom, o HERE!

Psalm 71:5

'n Wonder vir wie my aanskou het,
was ek, want altyddeer
was U my toevlug, HEER
oor wie ek roem, op wie 'k vertrou het.
My loflied tot u ere
sal nie verstom, o HERE!

Psalm 71:6

As haas my lewensdag gedaan is
en skemering daal neer –
verlaat my dan nie, HEER!
Versterk die krag wat al vergaan is,
dat met die aardse lewe
u hulp my nie begewe.

Psalm 71:7

My haters loer nou op my lewe,
die vyand hoor ek praat;
tesame hou hul raad:
"Sy God, sy vriend, het hom begewe;
vervolg hom, jaag hom, gryp hom,
want niemand help of red hom!"

Psalm 71:8

My God, wees tog nie ver van my nie;
kom haastig na my aan
dat hul beskaam kan staan!
Betoon aan hul geen medely nie,
en laat hul vyandshande
hul toedraai in hul skande.

Psalm 71:9

Maar ék sal hoop op U, die nag deur,
my mond vind tot u lof
gedurig al meer stof.

U redding noem ek elke dag deur;
al kan ek dit nie skat nie,
besyfer of bevat nie.

Psalm 71:10

Nou kom ek aan met forse skrede
my lof is sonder maat,
vir u verlossingsdaad.

Ek praat van jeugtyd en verlede –
hoe U my, onervare,
gelei het al my jare.

Psalm 71:11

Ek vra, o God, U toegeneentheid
en hulp, as ouderdom
en grysheid oor my kom.
Verlaat my nie; gun my geleentheid;
dan hou ek u vermoë
aan kind en kroos voor oë.

Psalm 71:12

Ek roem, o God, u alvermoë
en u geregtigheid,
wat uitstraal ver en wyd
en heerlik skitter uit die hoë.
Wie is soos U, o HERE,
so groot in mag en ere!

Psalm 71:13

U het my baie teëspoede
laat sien; maar U sal my
weer van die dood bevry,
my ophaal uit die watervloede.
Herstel my tog in ere,
en troos U my, o HERE.

Psalm 71:14

Ek sing 'n lofsang by my snare,
'n lied van troos en trou
waarin u lof ontvou,
o Heilige by Israels skare!
Ek roep, tot vreug herbore:
“Verlos, en nie verlore!”

Psalm 71:15

Ek meld teenoor hul onheilsplanne,
my vyande ten spyt
steeds u geregtigheid.

Hul word gestuit, die onregsmanne,
op eie kronkelweë,
verlate en verleë.

Psalm 72:1

Gee aan die Koning, HEER, u regte
en u geregtigheid
aan Koningskind, dat Hy u knegte
kan rig met wys beleid.

Dan vind u volk weer 'n beskermmer,
een wat hul saak besleg,
ellendiges weer 'n ontfermer
wat oordeel volgens reg.

Psalm 72:2

O saalge ryk waar enkel vrede
oor berg en heuwel sweef;
die Vors na Gods geregtighede
sal heers oor wat daar leef;
waar Hy in strenge strafgedinge,
oor armes Hom ontferm,
sal Hy die reg van die geringe,
teen wie verdruk, beskerm.

Psalm 72:3

Só lank die son se vlammevure
bedags 'n lig sal wees,
die maan 'n lamp in donker ure –
só lank sal hul Hom vrees.
Hy sal so mild wees soos die reën
wat neerdaal op die gras;
soos druppels wat met volle seën
besproei die veldgewas.

Psalm 72:4

Dan kom die tyd van welbehae,
wanneer die vrede bloei;
regverdiges sal in sy dae
tot volle rypheid groei.

Van see tot see – geen grensomlyning,
want orals heers sy staf,
totdat die maan, die bleek verskyning,
val van die hemel af.

Psalm 72:5

Hul kniel, uit lande vergeleë;
sy vyand lek die stof;
en Tarsis voer, oor verre seë,
geskenke na sy hof.

Die konings van die verste strande
stuur gawes oor die see;
ook Skeba en die verre lande
bring goud en silwer mee.

Psalm 72:6

Ek sien al vorste, ryk en magtig,
wat buigend voor Hom staan,
en al die nasies wat eendragtig
Hom dien as onderdaan.

Want Hy sal die verstoteling,
dié wat geen helper het
– die stilverloorne en geringe –
sal Hy verhoor en red.

Psalm 72:7

Hul roep: dit is vir Hom die tyding:
sy arm is al gereed;
vir hul is daar by Hom bevryding
uit alle nood en leed.

Dreig daar geweld van alle sye,
al gaan dit nog so hoog,
hul bloed, hul trane en hul lye
is kosbaar in sy oog.

Psalm 72:8

Mag Hy, die Koning, altyd lewe!

Mag hul uit Skeba goud

met hande wyd-oop aan Hom gewe
met seënswens duisendvoud.

Mag koring, selfs langs hoë hange

van berge uitgesaai,

soos Libanon laat hoor sy sange

wanneer die bergwind waai.

Psalm 72:9

Mag die bewoners van die stede
– daar's geen ellende meer –
soos plante groei in volle vrede
en sing die Vors se eer.

Mag nooit sy Naam en grootheid kwyn nie
– dit is 'n voorspoedsuur! –
geen sonneglans so helder skyn nie
of langer wees van duur!

Psalm 72:10

Laat al die volke[^]uit wydste kringe

aan Hom hul dank bewys

vir matelose seëninge,

en Hom gelukkig prys.

Klim op, my lof, na hoër sferes!

Van bo kom al die seën;

want Israels God – aan Hom die ere! –

doen wonders, Hy alleen.

Psalm 72:11

Sy Naam, bo alle naam verhewe,
word uit eerbiedenis
die volle roem en eer gegewe
so lank daar wêreld is!
En laat so ver die sonlig bewe,
so ver die sonpyl skiet,
sy heerlikheid die aard^oorswewe!
En "Amen" sê my lied!

Psalm 73:1

Voorwaar, God is vir Israel goed,
vir wie opreg is van gemoed.

Gods weg kan nooit só donker wees nie,
dat Hy nie sorg vir wie Hom vrees nie.

Maar ag, hoewel my siel dit weet,
tog het ek byna in my leed
gewankel, en dit was vir my
so donker dat my voet wou gly.

Psalm 73:2

Ek het gepeins, diep in my hart
in lewensraaisels lank verward,
toe'k moes aanskou met lede oë*
hoe boosaards aangroei in vermoë.
Húl is gesond en lewe lank,
maar ánder word van kwellings krank;
op hülle rus geen ongeluk,
maar ánder slyt hul lewe^in druk.

**met lede oë: met 'n onaangename gevoel, met spyt*

Psalm 73:3

Net soos 'n snoer van edelsteen
swaai trotsheid om hul nekke heen;
en hul geweld en gruweldade
bedek hul lyf soos spoggewade.
Hul oë peul van vet na voor,
inbeeldings van hul hart loop oor.
Hul spot, verdruk, en in hul oog
is nét hulself, geen ander hoog.

Psalm 73:4

Hul spot, en van hul spotterny
raak ook die hemel self nie vry,
terwyl hul tong op aarde wandel
en grootpraat voeg by bose handel.
Daarom draai sondaars na hul heen,
met hul in misdad lotgemeen,
en roem: Sou óns die Heer moet vrees?
Sou daar by Hom dan kennis wees?

Psalm 73:5

Die trotsaards leef gerus en bly,
in rykdom, onbesorg en vry.

Vergeefs dat ek so opgepas het,
my hande^in onskuld rein gewas het!

Dit help my nie: ek word geslaan,
u tugtiging, dié hou net aan;
en nooit was daar 'n môre of
my klaagsang kry weer nuwe stof.

Psalm 73:6

Maar nee, al wil my hart ook breek,
my mond mag só oor God nie spreek:
dan sou 'k verraai wie ek bemin het,
Gods volk met wie 'k die stryd begin het.
Nogtans het ek weer nagedink,
weer in dié raaisel ingesink,
maar 't was net moeite in my oog,
vir my begrip nog veels te hoog.

Psalm 73:7

Hoe anders is dit nou met my!
Gods heiligdomme ingelei,
straal my 'n ander ligglans teë;
ek sien hul end ... dis gladde weë
waarop die HEER die voet laat gaan
van boosaards wat Hom trots weerstaan.
Hul wankel al om neer te stort –
'n bouwerk wat 'n puinhoop word.

Psalm 73:8

Hoe swak en onvas dat hul staan!
Hoe gou dat hul te gronde gaan!
Hoe nietig is hul weelde^en vrede!
Hoe huiwer skrik deur al hul lede!
As U, o HEER, die vonnis vel,
verdwyn hul soos 'n droom so snel
wat, in die slaap wel skoon van skyn,
by die ontwaking gou verdwyn.

Psalm 73:9

Hoe voel ek nou my sondesmart!
Ek was verbitter in my hart,
in groot verwarring vasgewikkel,
en my gemoed was diep geprikkel.
Ek was voor U, o wyse God,
in al my woorde dwaas, 'n sot.
Ek was, vir alle wysheid sku,
net soos 'n domme dier by U.

Psalm 73:10

Nogtans sal 'k altyd by U bly;
niks sal my van u liefde skei –
U wat my regterhand gevat het,
vir wie 'k van harte liefgehad het.
U sal my voortlei deur u raad,
O God, my Hulp, my Toeverlaat,
en ná die dag van aardse stryd,
my opneem in u heerlikheid.

Psalm 73:11

Wie het ek in die hemel, HEER –
wie kan ek buiten U begeer?

Wat het ek waar my hart, onrustig,
hom op die aard' in kan verlustig?

Beswyk dan ooit in bitter smart
of bange nood my vlees en hart,
dan sal U wees vir my gemoed
my rots, my deel, my eewge goed.

Psalm 73:12

Wie ver van U sy weg wil gaan,
stap op 'n donker afgrond aan.
U roei hul uit wat U gesmaad het,
in troueloosheid U verlaat het.
Maar goed en salig is my lot
as ek naby is aan my God.
Ek het my hoop op God gestel
om al sy werke te vertel.

Psalm 74:1

Waarom, o God, vind ons geen medely?
Waarom verdryf u toorn ons altyd verder?
Ons is u kudde, U die kuddeherder
wat deur u hand ons uit en in wou lei.

Psalm 74:2

Dink aan u volk, aan u gemeente weer,
wat U voorheen as gunsvolk uitgelei het,
die stam wat U as erfdeel toe verkry het
aan Sions berg, u woonplek van weleer.

Psalm 74:3

Stap met u voete deur die ewige puin!
Dit is u heiligdom wat neergestort het,
van plunderaars geheel 'n prooi geword het!
Hoog rys hul vaandel nou op Sions kruin.

Psalm 74:4

Hul hamers het die houtwerk neergeslaan;
hul byle het geswaai, gekap, gekerwe,
hul ruwe hand die tempelskoon bederwe,
verdelgingsvuur oor alles heen laat gaan.

Psalm 74:5

U heiligdom is deur die vuur geskend*;
niks kon sy glans teen hul geweld beveilig.
Die pronkpaleis, u woning, is ontheilig,
tot puin en as het hul dit omgekeer.

**skend hier: ontheilig, ontwy*

Psalm 74:6

Hul het gesê: "Laat ons met wrede hand
hul almal saam verdruk met harde houe."
Hul ruwe vuis het al die Godsgeboue,
– om U te spot – verbrysel en verbrand.

Psalm 74:7

Ons sien geen tekens in die donker uur
van u verbond, en daar is geen profete
wat ons meer troos of bring die dieper wete
hoe lank ons druk en hartseer nog moet duur.

Psalm 74:8

Hoe lank, o God, sal nog die teenparty
ons smaad en tart? Sal dan in ewighede
u Naam beskimp word in sy lasterrede?
Wat talm U nog en trek u hand opsy?

Psalm 74:9

Steek uit u hand, die regterhand so sterk,
vernietig hul, die skenders van u woning!
U is, o God, van ouds af tog my Koning,
U wat op aard' verlossingswonders werk.

Psalm 74:10

Mag nou u hand ontwaak en hul verdelg –
U wat voorheen die stormsee oopgebreek het,
seemonsters, Leviatans, doodgesteek het,
sodat die roofvis hulle kon verswelg.

Psalm 74:11

U guns, o HEER, was oor ons van omhoog,
toe U fontein uit 'n rots laat spring het,
maar waters, wat uit dieptes saamgedring het,
se volle stroom het U weer opgedroog.

Psalm 74:12

Aan U behoort die son wat ons bestraal,
die sterrenag is maaksel van u hande,
die see wat spoel langs vasgestelde strande;
die jaarseisoen het U vir ons bepaal.

Psalm 74:13

Gedenk hieraan, o God van grote krag:
Vermeetle tonge het u Naam gelaster;
die vyand, van u vrees en diens verbaster,
het U geterg, gehoon in u gesag.

Psalm 74:14

Gee aan die dier wat om ons roof en skeur,
die lewe van u tortelduif nie oor nie;
laat dit nie wees asof U ons nie hoor nie,
asof U ons vergeet het altyddeur.

Psalm 74:15

Ons is omring deur skrik en duisterheid:
uit donker plekke loer die onheilsmagte.
Maar bo ons skyn die helder sterrewagte
van u verbond, waarop ons voor U pleit.

Psalm 74:16

Wil ons, o HEER, u hulp en bystand bied!
Maak ons in ons gebedsroem nie verleë.
Staan op, o God, en stap u vyand teë,
sodat ons U kan groot maak in ons lied.

Psalm 74:17

Vergeet tog nie die teenstand en die hoon,
die spotgeroep van die opstandelinge,
en die rumoer in al hul handelinge
wat tartend opstyg na u hemeltrou.

Psalm 75:1

U alleen, U loof ons bly –
ja, ons jubel tot u eer!

Want u Naam is, troue HEER,
vir u volk tot troos naby.

Daarom roem ons in ons land
al die wonders van u hand.

Psalm 75:2

Al vertoef Ek, spreek die HEER;
al gaan jare langsaam om –
eind'lik sal my regsdag kom,
en dan daal my oordeel neer.

Wat ook wankel – deur my hand
bly die aarde[^]in vaste stand.

Psalm 75:3

Laat die rasers dan nie raas;
laat die hoogmoed hul nie dryf,
kop omhoog en nek verstyf,
in verwaandheid opgeblaas.
Want God sal die hoogmoed tref,
en die kop wat hom verhef.

Psalm 75:4

Die verlossing, roem en eer
kom nie uit woestyne ver,
nie uit oos of weste her;
want die Regter is die HEER.
Hy sit bo die hemelboog –
Hy verneder en verhoog.

Psalm 75:5

Sondaars moet die beker drink,
Druppels wat daar skuim en spring,
God se bitter mengeling
wat sy hand vir hulle skink.
Hul wat goddeloosheid pleeg,
drink die hele beker leeg.

Psalm 75:6

God van Jakob, lof en prys
sing ek ewig tot u eer!

Goddeloses werp ek neer
wat vermetel teen U rys.

Maar die vrome, swaar getref,
word deur God weer opgehef.

Psalm 76:1

Die HEER wat woon in donker tent,
maak Hom aan Juda's stam bekend;
daar word sy wonderdaad vertel,
sy Naam is groot in Israel;
in Salem met sy veil'ge skanse,
daar straal sy huis met vredeglanse.

Psalm 76:2

Hy het die vlammepeyl verbreek
waarmee Gods vyand hom wou wreek,
die skild en swaard en oorlogstuig.
Hoe heerlik bo die roofterg ruig
styg U, o God, ver bo die skare
van rowers en geweldenaars.

Psalm 76:3

Geplunder is die sterke held,
Hy slaap, verswak, vas in die veld;
die sterk en dapper mensekind
kon met sy hand geen wapen vind.
U dreigstem, HEER, op oorlogsvelde
bedwelm die perde en die helde.

Psalm 76:4

Hoe vreeslik, HEER, is u gerig!
Wie kan bestaan voor u gesig?
U laat van bo die oordeel hoor,
u donderwoord, die wêreld oor;
die aarde beef voor u vermoë,
lê stilverslae voor u oë.

Psalm 76:5

In stortvloed van sy krag kom Hy
al die sagmoediges bevry.

Selfs grimmiges met wraakgeweld,
selfs hulle moet u lof vermeld.

Die toorn wat oor is van die bende
dien, HEER, as gordel van u lende.

Psalm 76:6

Doen dan geloftes aan die HEER
en lê jul offers voor Hom neer;
laat almal wat die HEER omring,
uit vrees aan Hom geskenke bring.
Hy breek die mens se spogvertonings,
laat sidder al die aardse konings.

Psalm 77:1

Opwaarts klim my roep en rede,
o my God, verhoor my bede;
in benoudheid, altyd weer,
neem ek toevlug by die HEER.
En my hande, hele nagte,
as ek worstel in my klagte,
bly, terwyl 'k mistroostig smeeek,
sonder moeg word, opgesteek.

Psalm 77:2

In 'n nag so dubbel duister
wil my siel na troos nie luister.
En gedenk ek in my nood
aan die God, voorheen so groot
in ons redding en ontvlugting,
dan versink ek in versugting;
en my gees wil dan versmag,
waar ek raadloos hoop en wag.

Psalm 77:3

Slaap is nie vir my beskore;
diep onrustig, moedverlore,
draai ek aldeur om en om,
maar my mond bly stil en stom.
Al die lank vergange jare,
ook die juigtoon van my snare
in my hart diep weggesink –
alles het ek stil deurdink.

Psalm 77:4

Gans mistroostig, wederstrewig,
vra ek: Sal die HEER vir ewig
my verstoot en nimmermeer
wees soos wat Hy was weleer?
Duur al sy beloftes dan nie
van geslag tot nageslag nie?
Duur sy goedertierenheid
nie vir ewig en altyd?

Psalm 77:5

Sou God my in toorn vergeet het?

Van my onheil nie geweet het?

Is ontferming dan vir my
deur sy gramskap afgesny?

Ja, Gods hand, voorheen grootdadig,

red ons nou nie meer genadig,

ons wat diep ellendig is –

dit is my bekommernis!

Psalm 77:6

Ek bring liewer in gedagte
al u dade, tekens, magte,
werke van die ou tyd aan
deur u hand, o HEER, gedaan.
Ek wil let op al die merke
van u wonderbare werke
en in plaas van bitter klag,
daaroor nadink dag en nag.

Psalm 77:7

Heilig was, o God, u weë,
in die voortyd, lank geleë,
toe u Naam en sterkte[^]alom
groot was by die heidendom;
toe U, HEER, u mag gewek het,
Jakobs kinders uit laat trek het.
U het Josefs kinders vry
uit Egipteland gelei.

Psalm 77:8

Watervloede, opgesteier,
wou u volk die deurtog weier;
maar toe hul u koms gewaar,
het 'n skrik in hul gevaar.

Donderwolke het hul water
uitgegiet, en fel geklater,
het gedonder en geblits
toe u weerlig daardeur flits.

Psalm 77:9

Hoog daarbo gerol van donder,
vuur en vlamme see daaronder;
aarde, deur die storm verlig,
het geskrik vir die gesig.

Ja, u pad was in die seë,
U verlos langs diepe weë;
en u nooit ontdekte spoor –
daar sweef donker waters oor.

Psalm 77:10

Soos 'n skaaptrop met hul herder;
trek hul altyd veilig verder –
Moses met Aäron lei
Israel deur die woesteny.

Psalm 78:1

Let op, my volk wat nou my roepstem hoor,
met ope hart en luisterende oor!
Met wyse spreuke wil ek jul vermaan,
wat waarheid is van vroegste tyd af aan;
verborge goud wat net op koest'ring wag,
met stof bestrooi, haal ek weer voor die dag.

Psalm 78:2

'n Wysheidswoord uit ou tyd opgewel
– ons vaders het ons dit voorheen vertel –
sal ons laat hoor, en aan die stamverband
sal ons vertel die wonders van Gods hand;
sodat ons kinders trou dit ná kan speur,
sy dade kan verkondig altyd deur.

Psalm 78:3

Die HERE het aan Jakob sy bevel,
sy woord en wet gegee aan Israel;
'n vaandelteken om, met erns en trou,
gedurigdeur in oog en hart te hou;
'n teken om die kinders toe te wink,
'n taal om diep in hulle hart te sink;

Psalm 78:4

sodat hul dit húl kinders kan vertel,
om hul vertrouwe slegs op God te stel –
nie wederstrewig in hul wandel weer
en koppig, soos hul vaders was weleer:
'n volk onvas van hart, ontrou van gees,
was hul nie trou teenoor hul God gewees.

Psalm 78:5

Ja, Efraïm, die heldestam weleer,
het weggevlug – hul was geen helde meer!
Die Godsverbond het hulle nie betrag,
maar, ongehoorsaam, dit gering geag,
Gods dade, wat geen maatstaf af kan meet,
sy wonders het hul troueloos vergeet.

Psalm 78:6

In Soans velde, in Egipteland,
het hul gesien die wonders van sy hand;
en in die see, waardeur hul pad sou gaan,
het Hy die vloed soos walle hoog laat staan.
Hy was oordag met digte wonderwolk,
en snags met vuur die leidsman van sy volk.

Psalm 78:7

Uit barre rots, gehoorsaam as Hy spreek,
het Hy vir hul die waters uit laat breek,
wat soos 'n vloed gespoel het oor die sand.
Nogtans was hul weerspanning teen sy hand,
en voedsel na hul hart het hul begeer,
hul 't God versoek, opnuut gemurmureer:

Psalm 78:8

“Kan God ons hier ’n tafel voorberei?
Hy het geslaan, die rots in twee geskei –
maar in ’n land van dors so dubbeldood,
hoe gee Hy vir sy volk hier vleis en brood?”
God het gehoor, ’n vuur is aangesteek,
sy gramskap het teen Jakob uitgebreek.

Psalm 78:9

Hy het beveel; 'n wolk het aangewaai,
die hemel deur het vinnig oopgeswaai:
geheimnisvol het manna neergestort,
en hemelkoring het hul brood geword.
Dié wonderbrood, in oorvloed uitgemeet,
dié eng'lebrood, het hul op pad geëet.

Psalm 78:10

Toe kom 'n windstorm deur die hemel heen!
En Hy het vleis soos stof op hul laat reën.
'n Kwartelswerm, oneindig in getal,
het binne-in die laers neergeval.
God het gegee, in oorvloed ongemeet;
die volk het tot versadiging geëet.

Psalm 78:11

Hul het geëet - die kos nog in hul mond –
toe het Gods toorn ontvlam en hul gewond.
'n Slagting! Uit hul laer het die blom
van Israels manne skand'lik omgekom.
Tog het hul in hul sondes nog volhard,
in ongeloof aan God se mag verhard.

Psalm 78:12

So het die HEER hul dae weg laat slyt
in skrik en smart, in moeite^en nietigheid.
En as die dood hul tent oorval, dan vlug
hul soekend, sugtend na hul God terug,
gedagtig dat hul rotssteen, trou en vas,
die Allerhoogste, hulle redder was.

Psalm 78:13

Dis vleiery. In sy verbond en leer
was hulle nie opreg voor God, hul HEER.
Nogtans was Hy oneindig van geduld,
barmhartig en 'n delger van die skuld.
Hoe dikwels wend Hy weer sy gramskap af
en laat sy toorn nie groei tot strenge straf!

Psalm 78:14

Hy het onthou hoe spoedig hulle weer
sal sterf en tot die stof terug sal keer;
hoe gou dat hul net soos 'n wind verdwyn,
en, eenmaal weg, nie later weer verskyn.
Hoe wederstrewig was hul teen die HEER!
Hoe grof ondankbaar was hul keer op keer!

Psalm 78:15

Hoe menigmaal moes in die woeste land
die heil'ge God in heil'ge toorn ontbrand!
Dis altyd weer: Gods ongemete mag
het hul gemeet teen swakke mensekrag;
en nie onthou hoe hul in slawetyd
die blyk gesien het van sy God'likheid.

Psalm 78:16

Hy't rampe oor Egipte uitgestort:
hul waterstrome het Hy bloed laat word,
'n plaag wat kwel in lig en donker uur
– steekvlieg en padda – in die land gestuur;
hul veldgewas, die kos van mens en vee,
het Hy aan wurm en sprinkaan oorgegee.

Psalm 78:17

Hul wingerdstok het Hy met hael getref,
hul vyeboom deur koue weer laat sterf,
en oor hul vee het Hy met bliksemlig
en haelbui nog verwoesting aangerig;
'n gloed van toorn en woede uitgestuur
soos onheilsbodes in benoudheidsuur.

Psalm 78:18

Hy't vir sy grimmigheid 'n pad gebaan*;
hul nie gered, deur pes hul laat vergaan;
en al die eerstelinge van hul krag
het Hy laat sterf in donker onheilsnag.
Maar Hy't sy volk soos skape uit laat trek,
die see het gou hul vyand toegedek.

**baan: 'n pad gelykmaak, oopmaak*

Psalm 78:19

Hy't hul laat uittrek na 'n bergland skoon,
om in die tent van nasies in te woon;
die volke is verdryf deur God se hand
maar Israel erf die wonderskone land.
Sy volk het dit voorheen so goed geweet,
maar gou het hul geheel en al vergeet.

Psalm 78:20

Net soos voorheen was hul afvallig weer
met Godverlating en gemurmureer.

Die Godsverbond het hulle nie gehou,
en soos hul vaders was hul ook ontrou –
net soos 'n pyl en boog, omhoog gehef,
bedrieglik knak en dan geen doel kan tref.

Psalm 78:21

Hul bou ook afgodshoogtes in die land,
maar ywervuur van God het toe ontbrand.
Die heil'ge plek waar Hy by hul wou woon,
het Hy verlaat; die ark van ouds sy troon,
sy sterkte, het in ballingskap gegaan,
sy heerlikheid wég uit hul land vandaan.

Psalm 78:22

Hul het 'n prooi van vyandswaard geword,
die HEER se toorn is oor hul uitgestort.

Hul jongmans is deur oorlogsvuur verteer,
hul dogters deur 'n bruidslied nie geëer.

Selfs priesterbloed vloei deur die mantel heen,
en by hul graf – geen weduwees wat ween.

Psalm 78:23

Soos een wat uit sy sluimer wakker raak,
en soos 'n held wat ná die wyn ontwaak –
so het die HEER, tot kragdaad aangegord,
in tyd van nood sy volk se held geword.
Die vyand, haastig op die vlug geslaan,
het Hy in skande, oneer, neergeslaan.

Psalm 78:24

Maar Josefs stam was nie sy woning meer;
Hy gee aan Juda's stam die hoë eer.
By Sions berg waar Hy teen hemelblou,
sy heiligdom teen hemelhoogtes bou;
het Hy op aard', in rotsblok ingelas,
die heiligdom se fondament gepas.

Psalm 78:25

Gods goedheid laat hul selfs 'n koning kry;
uit herderstent word Dawid uitgelei
– uit agterveld waar skape rustig wei –
om nou Gods volk as herder-vors te lei.
Hy't hul bewaar in sy geregtigheid
en hul beskerm deur dapper krygsbeleid.

Psalm 79:1

Die heid'ne het gekom, gerig op sloop,
en met geweld u erfdeel platgeloop,
u heiligdom se heiligheid onteer,
Jerusalem tot puinhoop omgekeer.

Psalm 79:2

Die lyke van u knegte lê verstrooi,
hul liggaam vir wat skeur en aas tot prooi.
Daar's bloed soos water om die stad gestort;
en niemand wat daar meer begrawe word.

Psalm 79:3

Vir al ons bure is ons nou 'n smaad,
'n spot en skimp van almal wat ons haat.
Hoe lank sal nog u toorngloed oor ons duur?
U ywer, HEER, nog oor ons brand soos vuur?

Psalm 79:4

Stort uit u toorn op wie u Naam nie ag,
op konings wat U hoon in u gesag;
want hul het Jakobs land met huis en haard
verwoes, in puin gelê met vuur en swaard.

Psalm 79:5

Dink aan die kwaad deur ons gedoen nie meer.
Wil ons ons sondedaad vergeef, o HEER!
En maak u volk wat nou, verswak, moet ly,
deur u genade van die skuldstraf vry.

Psalm 79:6

Ons vra dit nie om ons verdienste, nee;
maar om u Naam die hoogste eer te gee;
en dat die vyand nooit met ons mag spot:
"Wie is die HEER? En waar is nou hul God?"

Psalm 79:7

Laat ons, u volk, wat hul so swaar laat boet,
u wraak aanskou oor ons vergote bloed.
Laat die gesug van wie in boeie is,
opstyg na U uit hul gevangenis.

Psalm 79:8

Kind van die dood – wil U oor hom erbarm,
en red hom deur die grootheid van u arm.
Vergeld ons bure sewevoudig weer
die smaad waarmee hul U gesmaad het, HEER!

Psalm 79:9

Dan sal u volk, u eie kudde weer,
wat U wou lei en deur u staf regeer –
dan sal ons sing tot in die nageslag
van u oorwinnings en u sterke krag.

Psalm 80:1

Verhoor ons tog, o Israels Herder,
U wat die kroos van Josef verder
soos skape rustig wil laat wei,
of deur gevare heen wil lei;
U wat u troon op gérubs stig –
verskyn weer blinkend in u lig!

Psalm 80:2

Vertoon u mag voor Efraims oë,
toon Benjamin u alvermoë,
en wil Manasse red, o HEER!
O Herder, lei, herstel ons weer,
verkwik, verlos ons deur die lig
wat afstraal van u aangesig!

Psalm 80:3

Hoe lank, God van die leërmagte,
verwerp U ons gebed en klagte?
Hoe lank verlaat U ons in nood?
U voed ons, HEER, met tranebrood,
en laat ons in ons jammerstaat
die trane drink in volle maat.

Psalm 80:4

U maak u volk in donker ure
'n skyf en teiken vir sy bure;
ons vyande bespot ons, HEER!
Sien op ons in ontferming neer;
verkwik, verlos ons deur die lig
wat afstraal van u aangesig.

Psalm 80:5

U, HEER, het ons in vroeër dae
geken, en in u welbehae
'n wynstok uit Egipteland
gebring, en self hier ingeplant;
U het die nasies uitgeroei,
en in hul plek u volk laat groei.

Psalm 80:6

Sy wortels sprei na alle kante,
sy ranke slaan wyd oor die rante,
oordek die hoë berg se top
en klim teen reuse seders op;
hy't uitgerank van see en strand
tot by Eufraat se wonderland.

Psalm 80:7

En nou, waar is sy pragverskyning?
Waarom verbreek U sy omheining?
Waarom dink U nie meer aan hom?
Die bosvark woel sy akker om;
en almal pluk en gaan verby;
en wilde diere kom daar wei.

Psalm 80:8

Kom weer, God van die leërmagte!
Verhoor ons in ons jammerklagte.
Kyk uit die hoë hemel neer,
besoek u wynstok soos weleer;
en laat u hand die seun bewaak
vir U gekweek en grootgemaak.

Psalm 80:9

Hy staan verbrand op ope lande;
hy 's omgekap; deur vyandshande
vergaan die volk deur U geplant.
Ag, laat u sterke regterhand
wees met die seun wat U, o HEER,
gekweek, gesterk het tot u eer.

Psalm 80:10

O HERE van die leërskaie,
verlos u volk uit doodsgeware;
dan sal ons U weer dien en eer.
O Herder, lei, herstel ons weer,
verkwik, verlos ons deur die lig
wat afstraal van u aangesig.

Psalm 81:1

Laat ons nou die HEER
wat sy volk verbly het
deur sy sterkte, eer!
Hom, die grote God,
wat weer feesgenot
vir sy volk berei het.

Psalm 81:2

Laat die trommel hoor
by die toongemengel
van 'n jubelkoor!
Laat die sitterspel
vreug vir Israel
deur die klanke strengel.

Psalm 81:3

Laat basuine klink
as aan hemeltranse
nuwe maan weer blink!
Blaas hul nog 'n keer
as die Paasmaan weer
skyn met volle glanse.

Psalm 81:4

Want dis die bevel
wat alom weerklink het
onder Israel;
dis die groot gebod
van 'n troue God
wat aan ons gedink het;

Psalm 81:5

wat ons wou bevry
aan die Nyl se boorde
van die slawerny.

Maar as nou my oor
dieper luister, hoor
ek die vreemde woorde:

Psalm 81:6

Ék was't wat hul juk
eind'lik opgelig het
toe hul, hard gedruk,
hand en skouer vas
aan die draerslas,
slawediens verrig het.

Psalm 81:7

Jul't geroep, en my
antwoord was 'n wonder;
om jul uit te lei,
het uit onweerswolk,
dreunend oor my volk
my bevel gedonder.

Psalm 81:8

Deur die dors gekwel
is hul, nooit tevrede,
op die proef gestel
in hul trou aan My,
wat hul uit wou lei
in geregtighede.

Psalm 81:9

Luister, volk, en hoor
– dis wat Ek getuig het –
luister nou en hoor:
Ag, as Israel
maar op my bevel
voor my woord gebuig het!

Psalm 81:10

Onder jul mag geen
afgodsbeeld verrys nie:
Ek is God alleen!
Jul mag god of heer
wat die nasies eer,
met geen lofstem prys nie.

Psalm 81:11

Ek is God en HEER
wat die volk bevry het -
Ek en niemand meer!
Wat jul deur my hand
uit Egipteland
veilig uitgelei het.

Psalm 81:12

Open julle mond,
eis van My vrymoedig
op my trouverbond:
al wat jul ontbreek,
skenk Ek as jul smeek
mild'lik* en oorvloedig.

**mildelik: vrygewig, ruim, welwillend*

Psalm 81:13

Maar my volk wou My
nie gewillig eer nie,
aan my diens gewy;
ver van My vandaan
het hul weggegaan
en My nie begeer nie.

Psalm 81:14

Toe't Ek hul laat gaan
op hul donker spore,
weg van My vandaan;
in hul hart verhard,
in hul sin verward,
op hul weg verlore.

Psalm 81:15

Ag, as hul maar net
na my raad wou handel,
op my woord wou let!
As hul maar wou hoor,
in die veil'ge spoor
van my wet wou wandel!

Psalm 81:16

Vyande sou dan
voor my mag gebuk het –
hul wat, saamgespan,
met 'n slaweband,
en 'n ysterhand
Israel verdruk het.

Psalm 81:17

Godverlaters sou
veinsend Hom gevrees het
met 'n skynberou;
maar my volk se tyd
sou in ewigheid
vrede^{en} bloei gewees het.

Psalm 81:18

Koring, vet en goed,
sou die lande[^]oorgroei het,
om hul mild te voed.

In die dorste streek
sou 'n heuningbeek
uit die krans gevloei het.

Psalm 82:1

God daag in regsvergadering
maghebbers tot sy strafgeding:
"Hoe lank sal jul geen onreg vrees,
partydig vir die bose wees?...
Doen reg aan wie in druk,
soos wese neer moet buk;
help swakkes met jul krag
en red hul uit die mag
van wie hul goddeloos beroof."

Psalm 82:2

Van regdoen kan hul niks verstaan:
hul tas soos blindes waar hul gaan.
Die aard' se bodem word onvas!
"Jul's gode, ja, my seuns," dit was
my woord. "Nogtans – jul sal
soos alle vorste val."
Staan op, o God, dryf weg!
Lui in die eeu van reg;
want alles is u eiendom.

Psalm 83:1

Hersiene 1937-teks

O God, wees nie altyd
so stil en sonder stryd
teenoor die onheilsmanne!
Ons vyand loop en raas
met koppe hoog en blaas
en dreig met onheilsplanne.
Teen ons smee hul verraad,
teen U beplan hul kwaad
by wie ons, skuilgeboë,
teen storm en onweerswind,
'n skuil- en rusplek vind
uit krag van u vermoë.

Psalm 83:2

Hersiene 1937-teks

"Die leërs is opgestel!
Roei uit van Israel
die naam en die gedagte!
Versamel Edomiet,
woestynstam, Moabiet
en Ismaels geslagte!
Gébal en Amalek
moet saam met Ammon trek."
By Filistynse magte
het nou, die oog op buit,
ook Assur aangesluit –
die hulp van Lots geslagte.

Psalm 83:3

Hersiene 1937-teks

Wil hul verdelg, verban,
o God, soos Midian,
soos Jabin en sy helde:
hul is gestuit, gestort,
het slyk en mis geword
op Endors vrugb're velde.
Maak hulle soos weleer
die Midiansvorste, HEER,
die saamverbonde konings.
Hul wat nou sê: "Komaan,
laat ons Gods volk verslaan
en intrek in Gods wonings!"

Psalm 83:4

Hersiene 1937-teks

Soos stoppels voor die wind,
wat niemand weer sal vind –
jaag so die vlugteling!
Storm op die bendes los
soos vuur in berg en bos
wat waai in wilde kringe!
Laat hulle voor U swig!
Oordek hul aangesig
met skaamte, skrik en skande,
dat hul erken u mag
en buig voor u gesag
as Hoogste[^]oor alle lande.

Psalm 84:1

Hoe lieflik is u wonings, HEER
der leërskaare! Hoe begeer
my siel en hunker van verlange
om na Gods woning op te gaan
en in u tempelpoort te staan
met jubelende lofgesange.
My hart en vlees, o God, roep luid
tot U wat leef, verlangend uit.

Psalm 84:2

Die mossie vind 'n huis, o HEER,
die swaeltjies lê in nessies neer;
en ek vind rus by u altare,
waar U vir my 'n woning maak
en U, my Koning, my bewaak.
Gedugte HEER der leërskaare,
welsalig wie in u paleis
U altyddeur mag loof en prys!

Psalm 84:3

Welsalig is die mensekind
wat al sy sterkte[^]in U mag vind,
en op mag gaan na Sions hoogte.
Net voordat hul van dors verkwyn,
dan is die HEER self hul fontein
waar dorsland smag van somerdroogte.
Ook sal 'n reen hul daar oordek
wat hul tot nuwe lewe wek.

Psalm 84:4

Hul sal van krag tot krag steeds gaan
totdat hul voet in Sion staan:
geeneen wat daar nie sal verskyn nie.
Let, HEER der leërskare, let
op my geroep, hoor my gebed,
en laat my nie in druk verkwyn nie.
Verleen 'n toegeneë oor;
o Jakobs God, wil my verhoor!

Psalm 84:5

O God, ons skild, ons teëweer,
sien tog op u gesalfde neer,
skenk hulp en heil aan Sions koning!
Een dag is in u huis my meer
as duisend waar ek U ontbeer;
veel liever is ek in u woning
'n drumpelwagter, as bekend
met ydel vreug in sondaarstent.

Psalm 84:6

'n Son en skild is onse HEER;
Hy sal genade gee en eer,
want Hy word nooit sy woord ontroou nie:
Hy sal aan almal wat opreg
Hom dien en wandel in sy weg,
die goeie nimmermeer weerhou nie.
Welsalig, HEER, wie op U bou,
aan U geheel hom toevertrou.

Psalm 85:1

U het, o HEER, u land weer guns bewys
en Jakobs saad uit knegskap op laat rys:
hul misdaad, wat u heil'ge toorn verwek,
is weggeneem; hul sondes toegedek.

U het u gramskap eind'lik afgeweer;
die hitte van u toorn was daar nie meer.
O God van heil, besoek nou weer u land,
en laat u toorn nie meer teen ons ontbrand.

Psalm 85:2

Sal dan u toorn ons altyddeur oordek -
die onweerswolk wat, dreigend uitgestrek,
ons lewenslig verdonker dag na dag?

Sal dit nog rus op kind en nageslag?

Wek U nie meer in ons die lewensgees,
dat ons, u volk, in U verbly kan wees?

Toon ons u goedertierenheid, o HEER,
en wek in ons verlossingsvreugde weer.

Psalm 85:3

Ek sal nou wag en luister, want ek weet
dat God die HEER sy volk nie sal vergeet.
Hy sal, wanneer sy gunsgenote smeek,
hul roepstem hoor en weer van vrede spreek.
Maar laat sy volk dan nie moedswillig weer
die voetstap na die pad van dwaasheid keer;
Gods heil's naby – dat luisterryk en skoon
die heerlikheid weer in ons land kan woon.

Psalm 85:4

Genade^en trou sal dan mekaar ontmoet;
die reg sal vrede met 'n soen begroet;
getrouheid spruit dan uit die aarde weer,
geregtigheid kyk van die hemel neer.

Die goeie kry ons dan weer uit Gods hand
as are volryp buig op akkerland.

Geregtigheid gaan voor Gods aangesig
en bloei omhoog waar Hy sy voetstap rig.

Psalm 86:1

HEER, my God, ontferm U oor my,
luister na my stem, verhoor my!
Ek's ellendig, diep in nood,
gans en al van hulp ontbloot.
O bewaar my, U's almagtig;
maak my weer u guns deelagtig;
red u kneg, verlos my nou,
wat op U alleen vertrou.

Psalm 86:2

Wie is tog, soos U, weldadig?
Wees my dan, o HEER, genadig,
want my roepstem en my klag
styg na U die hele dag.
Hoor my in my sielsverlange;
gee my vreug en vreugdesange;
want ek hef my hart en oog,
troue God, tot U omhoog.

Psalm 86:3

HEER, u goedheid is die lewe;
U sal al ons skuld vergewe;
wie U aanroep in die nood,
vind u guns oneindig groot.

HEER, my God, ontferm U oor my,
luister as ek roep, verhoor my!
Let uit goedheid, as ek spreek,
op die stem waarmee ek smeek.

Psalm 86:4

Ek's gewoond in bange dae
om my nood by U te klae:
U, o HEER, is dan naby,
U verhoor en antwoord my.
By die gode, hoog in ere,
is daar niemand soos die HERE;
en geen aardse werk hou stand
by die werke van sy hand.

Psalm 86:5

Al die volke[^]in heidenlande
– eie maaksel van u hande –
sal hul neerbuig voor U, HEER,
en u Naam aanbiddend eer.
Want u grootheid ken geen perke;
U alleen doen wonderwerke:
daar's geen God soos U, geeneen,
U is God, ja, U alleen!

Psalm 86:6

Leer my na u wil te handel.
Ek sal in u waarheid wandel.
Neem my hart en voeg dit saam
tot die vrese van u Naam.
HEER, ek hef my hart na bowe,
nuwe sangstem sal U lowe,
nuwe dank sal voor U rys -
'k sal u Naam vir ewig prys.

Psalm 86:7

Ek's behoefdig en ellendig,
maar u guns, oor my onendig,
het my siel – terneergedruk –
uit die dieptes uitgeruk.
O my God, 'n hele skare
trotsaards en geweldenare
soek my siel en span die boog –
daar's geen Godsvrees voor hul oog.

Psalm 86:8

Maar barmhartig en lankmoedig,
groot van goedheid en oorvloedig
in genade, altyd trou
is die HEER wat my behou.

Wend U tot my in ontferming,
red my, toon my u beskerming!
Hoor my, HEER, 'n seun is dit
van u diensmaagd wat hier bid.

Psalm 86:9

Doen 'n teken my ten goede,
dat my haters in hul woede,
kan aanskou hoe U my red
en my troos op my gebed.

Psalm 87:1

Hoe grondvas staan Jerusalem se walle,
Gods ewige bergwerk wat nie skok of skud!
Bo al die Jakobswonings, huis of hut,
het God aan Sions poorte welgevalle.

Psalm 87:2

O koninklike stad, maak wyd jou woning:
God self wil jou laat groei op grootser wys,
en wat ek hoor, is lof, jou naam tot prys;
die vyand selfs kom nou met eerbetoning.

Psalm 87:3

Egipte, Babel, Filistyn en More,
ook Tirus ken my Naam as hoogste skat.
Hul almal noem jou nou die moederstad.
Ek sien hul: Dié en dié is daar gebore!

Psalm 87:4

Hul almal, nou tot nuwe heil verkore,
sal kom, selfs uit die allerverste land.
Hul sien God hou die moederstad in stand
en jubel: Dié en dié is daar gebore!

Psalm 87:5

Die HEER self skryf hul op, die duisendtalle,
een-een, gebore uit die volkeskaar;
en singend, juigend klink die lofstem daar:
Ons heilsfontein stroom neer uit Sions walle!

Psalm 88:1

Ek roep tot U, o God,
op wie my hoop bly staan,
wanneer die blye son verrys
en as hy ondergaan.

Psalm 88:2

As ek my bede bid,
wat opstyg na u oor –
ag, sluit dan nie u hart vir my,
maar wil my smeking hoor!

Psalm 88:3

My siel is siek en sat,
só kla en kerm ek nou;
dit is of ek hier voor my oog
die dood alreeds aanskou.

Psalm 88:4

Ek word getel by dié
wat in die graf verdwyn.

Ek voel my nietig, sonder krag,
en hoe ek hulploos kwyn.

Psalm 88:5

'n Swaard het my deurboor;
U sal my gou vergeet:
'n dooie in die graf alleen,
waar niemand meer van weet;

Psalm 88:6

'n dooie in wie nou
geen lewenshoop meer is,
wat in die kuil daaronder lê
in diepe duisternis.

Psalm 88:7

U grimmigheid rus swaar
op my ellende, HEER!

U golwe staan op, ry aan ry,
en druk my dieper neer.

Psalm 88:8

Bekendes, hulle wat
met my as vriend verkeer,
hul vlug uit afsku weg van my
en is geen vriende meer.

Psalm 88:9

Soos 'n gevangene,
so is ek ingesluit;
my oë dof van my ellend',
ek kom daar nooit weer uit.

Psalm 88:10

Maar nou, o HEER, my God,
strek ek in my geklag
my hande smekend na omhoog
en roep die hele dag.

Psalm 88:11

Kan U die mens weer wek
wat al vergaan tot stof?

Of kan 'n skim voor U verrys
en psalmsing tot u lof?

Psalm 88:12

Sal hulle in die graf
u goedheid kan vereer? –
u trou daar in die donker plek,
waarin die dood verteer?

Psalm 88:13

Word ooit u wondermag
bekend in duisternis?

Word u gerechtigheid herdenk,
waar geen gedagte is?

Psalm 88:14

Maar ek, o HEER, ek roep,
ek swyg nie met hul mee;
en in die vroeë môre kom
my smeekstem U al teë.

Psalm 88:15

Waarom dan, HEER, verstoot
U sonder medely?

Waarom verberg U langer dan
u aangesig vir my?

Psalm 88:16

Vanaf my vroegste jeug
was ek verdruk gewees;
altyd het ek 'n ramp verduur,
óf nog 'n ramp gevrees.

Psalm 88:17

U toorn verskrik my, HEER,
en raadloos sien ek hoe
dit soos 'n vloed van waters kom
al nader na my toe.

Psalm 88:18

Dié waters rol om my,
ombruis my al geheel,
omsingel my in hoë vloed
en reik tot aan my keel.

Psalm 88:19

U 't vriend en metgesel
verwyder ver van my;
bekendes – hul is almal weg,
en duisternis – naby!

Psalm 89:1

Van goedertierenheid sal ek vir ewig sing,
en aan u trou, o HEER, altyd my hulde bring;
want soos 'n tempel wat op vaste grond verrys het,
so rys die ewige guns wat U aan ons bewys het;
en soos die hemelboog nooit uit sy stand sal wyk nie,
so seker sal u trou nooit wankel of beswyk nie.

Psalm 89:2

Ek het my trouverbond, so het die HEER gespreek,
met Dawid opgerig, en sal dit nooit verbreek.
Uit vrye guns sal dit My nimmermeer berou nie,
niks die vervulling van my eed aan hom weerhou nie:
Jou nageslag, o vors, bevestig Ek vir ewig,
jou rykstroon bou Ek op, van kind tot kind gestewig.

Psalm 89:3

Die hemel loof, o HEER, u wonderbare mag;
die eng'le prys u trou en waarheid dag en nag.
Want in die hemel is daar niemand U gelyk nie;
geen seraf wat voor U die vleuel nie moet stryk nie.
Verskriklik is u mag, en eind'loos u vermoë,
u onverbreekb're trou omring U voor hul oë.

Psalm 89:4

U tem die woeste see, dit luister na u wil;
hoe hoog die storm mag gaan, U wink en dit is stil!
Ook Rahab is verslaan; net waar u arm geswaai het,
lê vyande verstrooi, soos kaf wat weggewaai het.
Die aarde^en hemel, HEER, die volheid wat daarin is,
behoort aan U, wat self hul oorsprong en begin is.

Psalm 89:5

Die noorde't U geskep, die suide daarmee saam;
hier jubel Tabor, daar juig Hermon in u Naam.
U het 'n arm met mag; u hand het groot vermoë,
u regterhand is hoog, u troon bly onbewoë:
geregtigheid beskerm u troon aan alle kante,
en guns en waarheid is u troue afgesante.

Psalm 89:6

Hoe salig is die volk wat luister na u woord,
hul wandel in die lig wat van U afstraal, voort.
Hul sal hul in u diens, waaraan hul toegewy is,
die hele dag verheug, omdat hul in U bly is;
hul prys u grote krag wat alle krag oortref het,
en u geregtigheid wat hul weer opgehef het.

Psalm 89:7

U tog, U is hul roem, hul sieraad en hul prag,
wat hul bekleed met krag en onoorwinbare mag.
Uit vrye guns alleen, uit ewige mededoë,
lig ons die hoof omhoog, weer sterk deur Gods
vermoë.

Want God is ons 'n skild, die weerkrags van ons lewe;
en onse Koning is deur Israels God gegewe.

Psalm 89:8

U het voorheen, o HEER, u goddelike lig
laat uitstraal voor ons heen in sieners-vérgesig;
U't van 'n saak vertel in donker nog verlore:
U het gesê daar is 'n held vir jul gebore
wat Ek verkies het en aan wie Ek hulp gebied het,
aan Dawid, aan my kneg, wat Ek met self oorgiet het.

Psalm 89:9

My hand sal hom bewaak, bestendig dag en nag;
my arm sal hom in nood versterk met moed en krag.
Val vyande hom aan, dit sal hul nie geluk nie;
die man van onreg sal hom nooit kan onderdruk nie;
wie hom beangstig, of dit ooit teen hom wil wae,
dié sal my hand besoek met strafgerig en plaë.

Psalm 89:10

My goedertierenheid, hom altyd trou naby,
sal in die donker nag sy helder leidstér bly.
My Naam sal vir hom wees 'n altyd sterke toring,
en in my krag swaai hy die hooggehewe horing.
Ek sal sy hand laat heers oor lande wydgeleë,
sy regterhand laat rus op stroomgebied en seë

Psalm 89:11

Hy sal dit uitroep: HEER, U is my Vader trou,
my God, my Rots van heil waar ek alleen op bou.
Hy is vir My 'n seun tot hoogste rang gebore,
deur My as koning van die konings uitverkore.
Vir hom bly my verbond vir altyd vas en stewig,
my goedertierenheid bewys Ek hom vir ewig.

Psalm 89:12

Ek sal sy nageslag en troon nooit laat vergaan,
sy heerskappy laat duur so lank die hemel staan.
Maar wil sy kinders nie my wette onderhou nie,
bly hul aan my bevel en regte nie getrou nie,
maar dwaal hul verder af in hul onheil'ge weë –
Dan kom my tugtiging op sondaarspad hul teë.

Psalm 89:13

Dan sal Ek oor hul kwaad my strenge roede hef;
my hand sal nie verskoon, maar streng hul boosheid
tref.

Nogtans sal Ek van hom my goedheid nimmer wend
nie,
nóg wankel in my trou, of ooit my waarheid skend
nie.

Ek wil nie t'ruggaan op my heilige verbond nie
of ooit die woord herroep wat uitgaan uit my mond
nie.

Psalm 89:14

Ek't by my heiligheid aan Dawid trou gesweer,
beloftewoord wat Ek bevestig altyd weer;
sy nageslag en troon sal voor My wees onendig,
net soos die son se lig so glansryk en bestendig;
net soos die maan so vas. En bo die hemelboë
staan die Getuie, in getrouheid onbewoë.

Psalm 89:15

En nou?... U het verstoot, U het in toorn verag
hom wat gesalf was, in sy late nageslag!

Het U u kneg vergeet, dink U aan u verbond nie?

Lê nie sy koningskroon ontheilig teen die grond nie?

U gooi sy mure om en breek sy vestingwalle,
al wie verbygaan, roof en spot met welgevalle.

Psalm 89:16

Sy teëstander, HEER, het U bo hom verhef,
sy vyand bly gemaak, sy swaard kan nie meer tref;
sy heldehart is weg, geen krag meer in sy hand nie,
sy glanse het verbleek, sy troon hou nie meer
stand nie;
sy jeug het U verkort deur smaad wat hom oordek
het.

Hoe lank nog?... HEER, hoe brand die vlam wat U
gewek het!

Psalm 89:17

Gedenk, o HEER, hoe swak ek is: hoe kort van duur,
hoe nietig my bestaan, die dood wink elke uur.

Wie leef daar wat die dood nie eenmaal sal
aanskou nie?

Geeneen wat teen dié mag sy lewe kan behou nie.

Waar is u guns, o HEER, u eed so ongeskonde
na u beloftewoord, aan Dawids huis verbonde?

Psalm 89:18

Gedenk, o HEER, die smaad waarmee hul ons
oorstort,
hoedat ons siel deur volk op volk gepynig word;
hoe skimp en skande steeds die voetstap begelei het
van hom wat U gesalf, en aan Uself gewy het.
Nogtans, o HEER, u trou die volg U in u gange –
aan U kom toe die lof, en “Amen” sê my sange!

Psalm 90:1

U was, o HEER, vanaf die vroegste jare
vir ons 'n vlug- en skuilplek in gevare.
Die rotsgebergtes was nog nie gebore,
die aarde[^]uit niks geroep nie – lank tevore –
toe was U, HEER, dieselfde God van mag,
onwankelbaar in wese en in krag.

Psalm 90:2

Hoe nietig is die mens! Wat is sy lewe?
Wat hét die mens, al is hom veel gegewe?
U knak die steel van snel vergane jare,
en hy gaan heen net soos die najaarsblare.
Want in u oog is duisend jare, HEER,
maar net 'n dag, 'n nagwaak en niks meer.

Psalm 90:3

Wat is die mens as U hom soos met strome
so snel oorgolf? Sy lewe[^] is slaap en drome!
Die môre staan hy regop, fris, verhewe,
soos gras wat spruit in eerste jonkheidslewe.
Maar teen die aand word hy al afgesny,
dan droog hy weg, en dis met hom verby.

Psalm 90:4

U toorn verslyt ons in ons aardse swerwe,
Ons leef in vrees vir gramskap tot ons sterwe.
Ons sondes, ook uit dae lank vervloë,
ons misdad, nog bedek voor mense-oë,
staan naak en duidelik voor u gesig,
wat die geheim ontsluit met u lig.

Psalm 90:5

So gaan u gramskap met ons deur die lewe –
die skaduwee wat swart oor ons bly swewe;
ons leef bedroef deur dae en deur nagte,
ons jare bring ons deur soos 'n gedagte.
Die sterkste klim ten hoogste tot die top
van sewentig of tagtig jare op.

Psalm 90:6

Wat was ons lewe as dit klaar gebloei het?
Die ydel pronk van wat ons net vermoei het!
Hul gaan so gou verby, ons lewensdae,
net soos 'n wolk gedryf deur onweersvlae.
Wie ken u toorn, sy woede en sy krag,
wie ken u gramskap met genoeg ontsag?

Psalm 90:7

Leer ons ons dae tel so lank ons lewe,
dat ons 'n wyse hart bekom en strew
na wysheid wat ons voortlei in ons gange,
ons hart kan vul met dank- en lofgesange.
Hoe lank, o HEER?... Ons dae gaan verby!
Keer trug na ons, betoon ons medely!

Psalm 90:8

En as die leed van jare uitgely is,
verkwik ons vroeg, wanneer die nag verby is;
ag, skenk ons, HEER, dié blyk van welbehae,
verbly ons na die smart van al ons dae
en na die swaarkry van die strenge proef,
waarmee U ons wou tugtig en bedroef.

Psalm 90:9

Laat ons u werk aanskou wat nooit beswyk nie!

Laat van ons kroos u heerlikheid nie wyk nie!

Laat oor ons aanlig al u lieflikhede!

En, HEER, verhoor ons in ons laaste bede:

Bevestig by die onguns van die tyd,

bevestig tog ons werk in ewigheid.

Psalm 91:1

Wie toevlug neem in veil'ge hut
en skuil by die Alhoë,
hy word beskadu en beskut
deur God se alvermoë.

O HEER, my Rots, op wie ek bou,
by U is dit die beste;
my toevlug waar ek stil vertrou,
in nood my veil'ge veste.

Psalm 91:2

Daar's nette, waar jou voet ook gaan,
soos van die voëlvanger;
in donker plekke voel jy aan
daar's siekte wat daar wandel.
Maar ewige vleuels sweef oor jou,
geruis van reusevlerke;
rondom jou is Gods ewige trou,
die harnas van die Sterke.

Psalm 91:3

Geen vrees, wanneer in donker nag
die skrik 'n mens laat bewe;
geen vrees, wanneer die pyl oordag
blitssnel na jou toe swewe.

Geen vrees, wanneer die dood sy prooi
verslaan in middagstonde*,
of as die pes sy gifkiem strooi
by nagtelike ronde.

**middagstonde: middagure, in die middag*

Psalm 91:4

Al val daar duisend deur die pes,
die nagtelike swerwer,
al val tienduisende gekwes,
verslaan deur die verderwer –
jy staan daar onbeskadig, pal;
net maar dat jy gesien het
hoedat die goddelose val –
die loon wat hul verdien het.

Psalm 91:5

Wie toevlug neem in veil'ge hut
en skuil by die Alhoë,
hy word beskadu en beskut
deur God se alvermoë.
In onheilsnag sal geen geweld
jou pad onveilig maak nie,
jou tent word, eensaam in die veld,
deur geen gevaar geraak nie.

Psalm 91:6

Rondom jou ruis die eng'levoet
met liggewiekte treë,
hul kom die wand'laar tegemoet
en lei hom op sy weë.

Hul bied op Gods bevel hom aan
die hulp van will'ge hande,
en dra hom, waar die reispad gaan
oor ruwe rotserande.

Psalm 91:7

Hoog sal jy oor die leeukop stap,
vertrap dié roofbespringer;

jy sal op slang en adder trap
wat sluipend om jou slinger.

"Hy het My lief, hom maak Ek vry
wat dierbaar in my oog is;

Ek waak oor hom, want hy bely
my Naam wat sterk en hoog is.

Psalm 91:8

"Hy roep, en Ek beskerm hom daar,
totdat die nood verby is;

Ek lei hom na die hoogtes waar
sy erekrans berei is.

Die menseleef tyd, vlug en kort,
verleng Ek uit genade,

sodat hy, bly, aanskouer word
van al my reddingsdade."

Psalm 92:1

Wie sou die HEER nie prys nie,
wanneer met nuwe gloed
'n rusdag ons begroet?
Wie Hom nie dank bewys nie
as stil in môrewagte,
Hy ons met guns omring?
Wie vir sy trou nie sing
'n loflied in die nagte?

Psalm 92:2

Wie sou dié troue HEER nie
– Hom wat sy guns ons bied –
met hooggestemde lied
by harp- en luitspel eer nie?
Hy maak weer los my bande,
Hy maak my tong weer vry;
ek roem sy dade bly,
die werke van sy hande.

Psalm 92:3

Hoe groot is, HEER, u werke,
hoe diep gaan u beleid!
Hoe reik u wys besluit
oor alle aardse perke!
Maar dwase sit gevange,
in waansin vasgehou;
hul weet nie dat hul gou
sal struikel in hul gange.

Psalm 92:4

Hul groei in pragverskyning
soos plante, groen en fris,
terwyl hul einde is
verdelging en verdwyning.
Maar U is hoog verhewe:
u vyand, HEER, moet val;
geen onregwerker sal
ooit strafloos voor U lewe.

Psalm 92:5

Met blydskap in my oë
en deur u grote krag
swaai ek met alle mag
die horing van vermoë.

U, HEER, laat op my druppel
u self en laat my nou
die val van húl aanskou
wat oor my val wou huppel.

Psalm 92:6

'n Palmboom hoog en rustig,
'n seder sterk en skoon
met breë blarekroon –
só groei Gods volk, so lustig.
Hul groei deur Gods genade:
hul bloei daar hoog en fris,
waar God se voorhof is,
en loof Gods wonderdade.

Psalm 92:7

Hul groei in balsemlugte;
selfs in hul ouderdom
sal geen vermind'ring kom
van bloei en edel vrugte.
Hul lof sal nie verstom nie:
Die HEER is reg! en Hy,
Hy is 'n rots vir my!
Geen onreg is in Hom nie.

Psalm 93:1

Die HEER regeer. Die kleed van heerlikheid
wat Hom omstraal, is enkel majesteit.
En deur sy krag, wat altyd triomfeer,
hou alles stand, dit wankel nimmermeer.

Psalm 93:2

U troon, o HEER, het ewig vasgestaan.
U is die HEER van ewigheid af aan.
Rivier en meer het woedend opgebruis
en hoog gestyg, geklots met groot gedruis.

Psalm 93:3

Maar bo hul, in die hoogte, sit die HEER,
geweldiger as vloed van storm en meer,
geweldiger as golwe van die see
as Hy van bo sy stormbevele gee.

Psalm 93:4

HEER, u getuienis is steeds getrou,
beloftewoord sal U vir altyd hou.

U tempel sal, wat ook om ons vergaan,
net soos u trou, onskendbaar bly bestaan.

Psalm 94:1

Verskyn weer aan die hemeltranse,
o God van wraak, in skitterglanse!
Vertoon u stralende gesig,
o Regter, wat die wêreld rig!
Staan op, verhef U en vergeld
hoogmoediges hul trots geweld!

Psalm 94:2

O HEER, hoe lank nog sal die bose
hier triomfeer... die goddelose
by al ons jammer en gesug
hul jubels uitstoot in die lug?
En giftig hul oor ons verheug
met spotlag en oorwinningsvreug.

Psalm 94:3

Hoe lank het hul ons nie laat buk nie,
is ons, u erfdeel, nie verdruk nie?

Die weduwee van hulp ontbloot,
word met die vreemdeling gedood;
verdrukte wees word nie verhoor,
maar onder skyn van reg vermoor.

Psalm 94:4

Hul roem: "Geen einde aan ons krag nie!
Die HEER gee op ons daad geen ag nie!
Wie sal ons planne uitvind? Wie?
Die God van Jakob sien dit nie."
Hoe lank, o sondaars, bly jul doof?
O dwase, van verstand beroof?

Psalm 94:5

Sou Hy, die Skepper van die oor, nie,
sou Hy, die HEER, dit nie kan hoor nie?
Sou Hy dan blind wees, sonder sig,
die Maker van die oog en lig?
Sou Hy wat nasies tug en leer
die mag tot straf dan moet ontbeer?

Psalm 94:6

Maar, mens, die HEER ken jou gedagte
van nietigheid is niks te wagte!
Gelukkig dan die mens, o HEER,
wat uit u wet sy wysheid leer,
en weet hoe Gods geregtigheid
gehandhaaf word in nood en stryd.

Psalm 94:7

Hy bly vertrou, is stil-geduldig;
al is sy smarte menigvuldig,
sal hy die hand wat tug, nog kus;
in onderwerping vind hy rus –
totdat die kuil* gegrawe word,
waarin die sondaar neer sal stort.

**kuil: letterlik: 'n gat in die grond, vangkuil, kan ook graf beteken*

Psalm 94:8

Die HEER sal in ons donker lewe
sy volk en erfdeel nooit begewe.
Die regspraak keer, vol majesteit,
terug weer tot geregtigheid.
En wie opreg is van gemoed –
hy volg die regspraak op die voet.

Psalm 94:9

Wie sal my bystaan as die bose
my aanval en die goddelose
van alle kante my verras?

As God nie toe my helper was,
dan was my lewe gou verkort,
en ek diep in die graf gestort.

Psalm 94:10

As ek moet roep in donker tye:
"My voete struikel in my lye!"
dan ondersteun u goedheid my.
In my gepeins is U naby;
as duisend sorge my verskrik,
het u vertroosting my verkwik.

Psalm 94:11

Sal U verdra, o strenge Rigter,
die regspraak van die onheilstigter
wat, teen u heil'ge wette in,
net kwaad en onreg wil versin?
Op ons, onskuldig, storm hul af
en lê op ons die swaarste straf.

Psalm 94:12

Maar God die HEER is hoog en heilig;
by Hom, my vesting, is ek veilig,
Hy is my rots by wie ek skuil
Hy stort die sondaar in die kuil,
en delg, as Hy hul aanval stuit,
die sondaar met die sonde uit.

Psalm 95:1

Kom, laat ons jubel voor die HEER,
laat ons Hom toesing lof en eer –
die rots van heil wat ons oordek het.
Laat ons met lof en eerbiedsgroet
sy vriend'like gesig ontmoet
wat nuwe vreug in ons gewek het.

Psalm 95:2

Bo al die gode in hul prag
troon God as Koning; sy gesag
is groot en ken geen grens of lyne.
Die aard' se diepste binnekant
is in die holte van sy hand;
die hoë berg daarbo is syne.

Psalm 95:3

Die woeste see het Hy gemaak,
die rotse wat ons kus bewaak
en wydgeleë wêreldlande.

Kom, laat ons kniel en Hom aanbid:
sy grootse skeppingsdaad is dit,
en ons die maaksel van sy hande.

Psalm 95:4

Hy's onse God en Herder, Hy
laat ons soos skape veilig wei
en uittrek onder sy beskerming.
As jul vandag sy roepstem hoor,
verhard jul nie, maar gee gehoor,
let op die roep van sy ontferming.

Psalm 95:5

Verhard jul hart nie, soos weleer
jul vaders wat – hoe dikwels weer! –
nie op my wondermag vertrou het.
Hul het My, deur die dors gekwel,
versoek, My op die proef gestel,
hoewel hul al my werk aanskou het.

Psalm 95:6

Ek het verdriet van hul gehad
wat aldeur weg wou van my pad,
en deur 'n dwaalsiek hart verlei is.
Daarom het Ek in toorn gesweer:
Dié rusplek erf hul nimmermeer
wat vir 'n trouer volk berei is.

Psalm 96:1

Sing vir die HEER 'n nuwe lied!
Die aard' se verste perke
moet jubel oor sy werke,
en Hom die lof en hulde bied;
moet uitroep en verwag
sy heil van dag tot dag.

Psalm 96:2

Verkondig nou sy roem en eer
by al die nasies, onder
die volke: krag en wonder;
want groot, lofwaardig is die HEER.
Vreeslik in heerskappy
bo al die gode[^]is Hy.

Psalm 96:3

Die gode tot wie nasies bid
is nietig en onmagtig.

Die HEER is skeppingskragtig:
die hemel daar – sy werk is dit!

Voor Hom is majesteit.

Hy heers in heerlikheid.

Psalm 96:4

By Hom is krag én sieraad; daar
is mag- én pragvertoning,
waar God sit in sy woning.

Geslagte van die volkeskaar,
bring lof en roem en eer
aan onse God en HEER.

Psalm 96:5

Gee aan sy Naam die hoogste eer.
Bring aan uit alle lande
sy tempelofferande;
buig daar in heil'ge kleding neer!
Die aarde – al wat leef,
moet voor Hom skrik en beef.

Psalm 96:6

Verkondig nou van mond tot mond:
oor al wat is, regeer Hy,
oor onreg triomfeer Hy –
dus is die wêreld vas gegrond.
Die volkestryd beslis
Hy wat regverdig is.

Psalm 96:7

Laat nou die aarde juig van vreug!
Laat juig die hoë hemel,
die see met wat daar wemel!
Laat al die velde hul verheug!
Dan breek die boom en bos
in wilde jubels los.

Psalm 96:8

Laat aarde^en hemel juig voor Hom!
Want Hy, die Wêreldregter,
die strenge Saakbeslegter,
groot in geregtigheid, Hy kom!
Hy kom, waar en getrou,
sy strafgerigte hou.

Psalm 97:1

God heers as hoogste HEER:
die aarde moet Hom eer,
en juig, saam met die strande
van afgeleë lande.

Daar's wolke donkerheid
rondom sy majesteit;
sy rykstroon is gestig
op oordeel en gerig
en op geregtigheid.

Psalm 97:2

'n Vlam van vuurgerig
wat voor sy aangesig
ontbrand aan alle sye,
verteer sy teenpartye.
Sy weerlig, blink en skerp
word aarde toe gewerp
en straal na alle kant;
die aarde sien dié brand
en sidder vir die weer.

Psalm 97:3

Wanneer die onweersvuur
deur God self uitgestuur,
hul tref, dan smelt die trotse
gebergtes met hul rotse.

'n Gans hemelveld,
van skok en skrik ontsteld,
het Gods geregtigheid,
sy eer en majesteit
aan elke volk vermeld.

Psalm 97:4

Beskaam word elke siel
wat voor die beelde kniel,
met lofwoord en gebede
gerig tot nietighede.

Hoog bo hul sit die HEER;
Hy's God, en niemand meer!
Hul buig hul, diep en stom,
die ganse godedom,
voor God se grootheid neer.

Psalm 97:5

Maar Sions vesting hoor,
met Juda's dogterkoor,
en jubel van verblyding,
wanneer dié oordeelstyding
oor Juda's berge kom.

Dan swyg die vyand stom,
want God, die hoogste HEER,
Hy sit en – triomfeer
oor lae godedom.

Psalm 97:6

Beminnars van die HEER,
haat wat sy Naam onteer,
vermy die slegte dade.

Hy skenk sy volk genade
en sal in doodsgevaar

sy gunsgenoot bewaar;

Hy red hom van die hand
wat dreig van alle kant,
van die geweldenaar.

Psalm 97:7

Gods vriend'like^aangesig
straal vrolikheid en lig
deur duisternis en smarte
vir die opregte harte.

Regverdiges, wees bly!

En sing 'n lied daarby!

Verheug jul in die HEER!

Lofsing sy Naam tot eer,

Hy's hoog en heilig, Hy!

Psalm 98:1

Sing nuwe lof aan God die HERE,
En prys sy wonderdade aan.
Sy regterhand, vol krag en ere,
sy heil'ge arm bring redding aan.
Hy het sy heil en alvermoë
die volkere alom gemeld;
geregtigheid blink voor hul oë
soos son wat straal oor berg en veld.

Psalm 98:2

Hy het gedink aan sy genade,
sy trou aan Israel nooit gekrenk;
die wêreldeindes sien sy dade
as onse God sy heil ons skenk.
Juig voor die HEER met blye galme,
o ganse aarde, juig van vreug!
Sing vrolik in verhewe psalme:
dit is Gods heil wat ons verheug.

Psalm 98:3

Laat by die psalm, in vreug gebore,
jul harp en stem Hom loof en dank;
laat opklink deur jul tempelkore
trompette en basuingeklank!

Laat vreug die HEER se huis deurbewe,
want groot is Israels Vors en HEER;
die see en alles wat daar lewe,
die ganse wêreld moet Hom eer!

Psalm 98:4

Laat al die strome nou die hande
van vreugde saamklap en dan vra
dat die gebergtes langs hul wande
die juigtoon altyd verder dra!

Hy kom, die Regter van die volke,
omstraal deur reg en majesteit;
Sy regterstoel staan bo die wolke:
Hy oordeel in regverdigheid.

Psalm 99:1

God die HEER regeer.
Beef, o volke, eer,
eer die God wat troon,
waar die gérubs woon;
wat in Israel
sy gerig bestel.
Aarde^en al wat lewe –
laat dit voor Hom bewe!

Psalm 99:2

God wat help in nood,
is in Sion groot;
al die volkemag –
niks by Hom geag!
Hoog gedug's sy Naam.
Laat hul almal saam
lofsing tot sy ere!
Heilig is die HERE!

Psalm 99:3

Loof Gods mag: Hy's reg
in sy oordeelsweg;
volke't Hy gestraf,
Israel reg verskaf.

Loof, verhef die HEER,
werp jul voor Hom neer;
en laat al wat lewe
voor dié Regter bewe!

Psalm 99:4

Bidders het gepleit
in die worstelstryd;
daar het lig gekom
uit die wolkkolom,
dat hul dankbaar-trou
God se wet kon hou:
wette vir die lewe
hul deur God gegewe.

Psalm 99:5

By U, HERE, is
daar vergiffenis,
ook al het u trou
nie hul straf weerhou.
Loof, verhef die HEER;
werp jul voor Hom neer!
Bring Hom roem en ere –
heilig is die HERE!

Psalm 100:1

Juig, al wat leef, juig voor die HEER!
Dien God met blydskap, gee Hom eer;
kom nader voor sy aangesig,
en prys Hom met 'n lofgedig!

Psalm 100:2

Die HEER is God, erken dat Hy
'n eie volk vir Hom berei,
'n volk om Hom te dien en vrees
en skape van sy wei te wees.

Psalm 100:3

Gaan deur sy poorte in met lof,
met lofsang in sy tempelhof;
kom in sy huis, o bondsvolk, saam;
verhef sy lof en prys sy Naam.

Psalm 100:4

Want goedertieren is die HEER;
sy goedheid eindig nimmermeer;
sy trou en waarheid hou hul krag
tot in die laaste nageslag.